

Den Europæiske Unions Tidende

ISSN 1725-2520

L 16

47. årgang

23. januar 2004

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

Kommissionens forordning (EF) nr. 102/2004 af 22. januar 2004 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager ... 1

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 103/2004 af 21. januar 2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår interventionsordningen for frugt og grøntsager og tilbagekøb fra markedet 3**

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 104/2004 af 22. januar 2004 om fastsættelse af regler for organisation og sammensætning af klagenævnet for Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur 20**

Kommissionens forordning (EF) nr. 105/2004 af 22. januar 2004 om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I 23

Kommissionens forordning (EF) nr. 106/2004 af 22. januar 2004 om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I 26

Kommissionens forordning (EF) nr. 107/2004 af 22. januar 2004 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker 30

Kommissionens forordning (EF) nr. 108/2004 af 22. januar 2004 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand 32

Kommissionens forordning (EF) nr. 109/2004 af 22. januar 2004 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker til visse tredjelande i forbindelse med den 19. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1290/2003 34

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 110/2004 af 22. januar 2004 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris	35
Kommissionens forordning (EF) nr. 111/2004 af 22. januar 2004 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren	38
Kommissionens forordning (EF) nr. 112/2004 af 22. januar 2004 om udstedelse af importlicenser for olivenolie i forbindelse med det tunesiske toldkontingent	41
Kommissionens forordning (EF) nr. 113/2004 af 22. januar 2004 om bud for udførsel af havre, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1814/2003 omhandlede licitation	42
Kommissionens forordning (EF) nr. 114/2004 af 22. januar 2004 om bud for indførsel af majs, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2315/2003 omhandlede licitation	43
★ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding	44

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2004/71/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 4. september 2003 om grundlæggende krav til radiokommunikationsudstyr, der er beregnet til anvendelse på ikke-SOLAS-skibe og deltagelse i det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS) ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 2912)

54

2004/72/EF:

- ★ Kommissionens afgørelse af 5. december 2003 om Fællesskabets finansielle bidrag til OIE's globale konference om dyrevelfærd i 2004

56

2004/73/EF:

- ★ Kommissionens beslutning af 15. januar 2004 om en anmodning fra Tyskland om anvendelse af den særlige ordning i artikel 3 i direktiv 93/38/EØF ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 5351)

57

2004/74/EF:

- ★ Kommissionens henstilling af 9. januar 2004 om et samordnet EF-overvågningsprogram for 2004 for at sikre overholdelse af maksimalgrænseværdierne for pesticidrester i og på korn og visse andre vegetabiliske produkter ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 5400)

60

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

- ★ Rådets afgørelse 2004/75/FUSP af 11. december 2003 om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om status for Den Europæiske Unions politimissions aktiviteter i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (EUPOL Proxima)

65

Aftale mellem Den Europæiske Union og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om status for Den Europæiske Unions politimissions aktiviteter i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (EUPOL Proxima)	66
--	----

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF (EUT L 176 af 15.7.2003)	74
--	----

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 102/2004
af 22. januar 2004
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. januar 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. januar 2004 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	84,9
	204	38,7
	212	121,4
	999	81,7
0707 00 05	052	140,5
	204	41,2
	999	90,9
0709 10 00	220	34,5
	999	34,5
0709 90 70	052	92,1
	204	44,3
	999	68,2
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	46,8
	204	53,9
	212	56,0
	220	36,0
	448	33,3
	524	22,1
	999	41,4
0805 20 10	052	81,1
	204	91,0
	999	86,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	79,5
	204	93,1
	220	76,0
	464	87,2
	600	68,7
	624	73,8
	999	79,7
0805 50 10	052	60,4
	400	38,7
	600	75,9
	999	58,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	83,4
	060	40,7
	400	114,7
	404	50,6
	720	74,2
	999	72,7
0808 20 50	060	60,9
	400	82,3
	720	66,0
	999	69,7

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 103/2004**af 21. januar 2004****om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår interventionsordningen for frugt og grøntsager og tilbagekøb fra markedet**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 30, stk. 6 og 7, og artikel 48, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Erfaringen med anvendelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 659/97 af 16. april 1997 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår interventionsordningen for frugt og grøntsager ⁽²⁾ har vist, at det er nødvendigt at foretage visse ændringer i ordningen. For til stadighed at sikre, at gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EF) nr. 2200/96 er klare, bør forordning (EF) nr. 659/97 afløses af en ny forordning. Ved samme lejlighed er det hensigtsmæssigt, at den nye forordning også kommer til at omfatte bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1492/97 af 29. juli 1997 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 2200/96, for så vidt angår fastsættelse af betingelserne for destillation af frugt, der er tilbagekøbt fra markedet ⁽³⁾. Derfor bør forordning (EF) nr. 659/97 og (EF) nr. 1492/97 ophæves.

(2) Ved afsnit IV i forordning (EF) nr. 2200/96 indføres der en interventionsordning for produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 2, og en EF-tilbagekøbsgodtgørelse for produkter, som ikke står i bilag II. I henhold til artikel 15, stk. 3, i nævnte forordning kan driftsfonden anvendes til finansiering af tilbagekøb af produkter, der ikke er nævnt i bilag II, samt til ydelse af et tillæg til den EF-tilbagekøbsgodtgørelse, som omhandles i afsnit IV. Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser til disse bestemmelser.

(3) Da udtrykkene »produkter, der ikke er udbudt til salg«, »tilbagekøb fra markedet« og »produkter tilbagekøbt fra markedet« er sidestillede, bør de samles i samme definition. Også udtrykkene »markedsført mængde« og »markedsført produktion« bør samles i en definition, der

hænger sammen med definitionen af udtrykket »værdi af afsat produktion«, som omhandles i Kommissionens forordning (EF) nr. 1433/2003 af 11. august 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår driftsfonde, driftsprogrammer og finansiel støtte ⁽⁴⁾, og denne definition bør derfor også omfatte de mængder, som tilbagekøbes fra markedet og siden uddeles gratis.

(4) Det bør præciseres, at emballeringskravet ikke gælder for tilbagekøbte produkter undtagen miniatureprodukter, hvor der er risiko for forveksling med produkter, som ikke overholder minimumsstørrelsen.

(5) Det er nødvendigt at fastsætte produktionsåret for de pågældende produkter og nærmere regler for de gennemsnit for en treårsperiode, som omhandles i artikel 23, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2200/96.

(6) For at kontrolmyndighederne kan planlægge deres kontrolarbejde, bør producentorganisationerne på forhånd give dem meddelelse om alle tilbagekøb. Myndighederne godkender derpå de enkelte tilbagekøb på grundlag af udfaldet af den eventuelle kontrol. Myndighederne bør være til stede ved denaturering af tilbagekøbte produkter, hvis disse ikke er bestemt til konsum efter gratis uddeling.

(7) I artikel 23, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2200/96 fastsættes EF-tilbagekøbsgodtgørelserne for de produkter, der er nævnt i forordningens bilag II. Der bør indføres et system for udbetaling af disse godtgørelser, så lofterne i artikel 23 i forordning (EF) nr. 2200/96 til enhver tid kan overholdes, og så procedurerne kan afvikles inden for rimelige frister.

(8) Da de tilbagekøb, der omhandles i artikel 15, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2200/96, finansieres via driftsfonde, skal betalingen foregå i henhold til forordning (EF) nr. 1433/2003. Af klarhedshensyn bør der imidlertid konkret fastsættes loft over tillæggene til EF-tilbagekøbsgodtgørelsen, jf. artikel 15, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2200/96.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 (EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EFT L 100 af 17.4.1997, s. 22. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1135/2001 (EFT L 154 af 9.6.2001, s. 9).

⁽³⁾ EFT L 202 af 30.7.1997, s. 28.

⁽⁴⁾ EUT L 203 af 12.8.2003, s. 25.

- (9) I henhold til artikel 30, stk. 1, litra a), første, andet og tredje led, og litra b), i forordning (EF) nr. 2200/96 kan frugt og grøntsager, der er tilbagekøbt fra markedet, uddeles gratis både i EF og uden for EF gennem velgørende organisationer eller institutioner, bl.a. som fødevarehjælp til trængende befolkningsgrupper. De velgørende organisationer bør derfor forhåndsgodkendes. Hvad angår fødevarehjælp bør det også fastsættes, at gennemførelsesbestemmelserne skal være forenelige med de generelle principper, som EF følger, når det gælder fødevarehjælp i naturalier.
- (10) For at lette den gratis uddeling af tilbagekøbte produkter bør der gives tilladelse til, at de tilbagekøbte produkter forarbejdes enten for den velgørende organisations regning eller efter en procedure, som sikrer, at interesse-rede forarbejdningsvirksomheder behandles ens.
- (11) Ved gratis uddeling af tilbagekøbte frugter og grøntsager, afholder EF transport-, sorterings- og emballeringsomkostningerne, jf. artikel 30, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2200/96. Det bør præciseres, hvem der skal have transportomkostningerne refunderet. Der bør også fastsættes faste satser for refusion af transport-, sorterings- og emballeringsomkostningerne.
- (12) Ifølge artikel 30, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96 kan tilbagekøbte produkter også anvendes til andre formål end gratis uddeling. Medlemsstaterne bør kunne vælge de mest hensigtsmæssige anvendelsesformål, når blot de ikke er konkurrencefordrejende over for den berørte industri. Nogle af de tilbagekøbte produkter kan bl.a. forarbejdes til alkohol. For at undgå, at destillationen af disse produkter forstyrrer alkoholmarkedet, bør det fastsættes, at alkoholen skal denatureres og anvendes til industrielle formål og ikke til konsum.
- (13) I henhold til artikel 25 i forordning (EF) nr. 2200/96 fastsætter medlemsstaterne nationale regler for udarbejdelse af betingelserne for miljøvenlige tilbagekøbsmetoder. Det bør fastsættes, hvad disse regler mindst skal omfatte for at garantere, at tilbagekøbene foretages på miljøvenlige betingelser, navnlig når det gælder tilbagekøbte produkter, der destrueres eller spredes på jorden som foder til dyr.
- (14) Der bør fastsættes procedurer for fysisk kontrol og dokumentkontrol af interventionerne både på tilbagekøbstidspunktet og efter produktionsårets udløb. I tilfælde af overtrædelser, bør der fastsættes regler for inddrivelse og sanktioner, som står i forhold til uregelmæssighedens alvor. Kontrollen bør både gælde producentorganisationerne og modtagerne.
- (15) Der bør tages højde for medlemsstaternes administrative byrde i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, og det bør fastsættes, at den, afhængigt af hvilket produkt det drejer sig om, skal anvendes fra det første produktionsår, der følger efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse. Endvidere bør bestemmelserne om meddelelse af producentpriser i forordning (EF) nr. 659/97 anvendes indtil den 1. juli 2004, indtil der vedtages nye bestemmelser i en anden retsakt.
- (16) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Friske Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE REGLER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til:

- a) den interventionsordning, der omhandles i afsnit IV i forordning (EF) nr. 2200/96, for de produkter, der står i bilag II til samme forordning
- b) den tilbagekøbsordning, som er nævnt i artikel 15, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2200/96, for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i samme forordning, men som ikke står i forordningens bilag II.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved »produkter tilbagekøbt fra markedet«, »tilbagekøb fra markedet« og »produkter, der ikke er udbudt til salg« produkter:

- a) der ikke er solgt gennem en producentorganisation som nævnt i artikel 11 i forordning (EF) nr. 2200/96 i henhold til interventionsordningen i afsnit IV i samme forordning
- b) der er købt tilbage fra markedet i henhold til artikel 15, stk. 2, litra a) i nævnte forordning.

2. For hvert produkt er en producentorganisations »markedsførte mængde« som nævnt i artikel 23, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2200/96 summen af:

- a) medlemmernes produktion, der reelt er solgt gennem producentorganisationen eller forarbejdet af den

b) den produktion, som den pågældende producentorganisation har markedsført for medlemmer af andre producentorganisationer i henhold til artikel 11, stk. 1, litra c), nr. 3), andet og tredje led, i forordning (EF) nr. 2200/96

c) de produkter, der er købt tilbage fra markedet, og som skal uddeles gratis, jf. artikel 30, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 2200/96.

Den markedsførte mængde, der er nævnt i første afsnit, omfatter ikke den del af medlemmernes produktion, der er markedsført i henhold til artikel 11, stk. 1, litra c), nr. 3), første, andet og tredje led, i forordning (EF) nr. 2200/96.

Den markedsførte produktion, der er nævnt i artikel 24 i forordning (EF) nr. 2200/96, sidestilles med den markedsførte mængde, der er defineret i første afsnit i dette stykke.

KAPITEL II

TILBAGEKØB FRA MARKEDET

Artikel 3

Handelsnormer

1. Er der fastsat normer i henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 2200/96, skal de produkter, der købes tilbage fra markedet, opfylde disse normer undtagen bestemmelserne om præsentation og mærkning af produktet. Produkterne kan købes tilbage løst ladet i storkasser, alle størrelser samlet, såfremt kravene til klasse II overholdes, navnlig for så vidt angår kvalitet og størrelse.

Miniatureprodukter som defineret i de pågældende normer skal dog være i overensstemmelse med de gældende handelsnormer, herunder bestemmelserne om præsentation og mærkning af produktet.

2. Er der ikke fastsat normer i henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 2200/96, skal mindstekravene i bilag I til nærværende forordning overholdes. Medlemsstaterne kan ud over disse mindstekrav fastsætte supplerende bestemmelser.

Artikel 4

Produktionsår

For de produkter, som der betales EF-tilbagekøbsgodtgørelse for efter artikel 23, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2200/96, og de produkter, som tilbagekøbes fra markedet efter artikel 15, stk. 3, i samme forordning, går produktionsåret fra 1. januar til 31. december undtagen for:

a) æbler og pærer, hvor det går fra 1. august til 31. juli året efter

b) citrusfrugter, hvor det går fra 1. oktober til 30. september året efter.

Artikel 5

Treårigt gennemsnit

Det gennemsnit for en treårsperiode, der er nævnt i artikel 23, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2200/96, er det aritmetiske gennemsnit af de tilbagekøbsprocentsatser, der er registreret i forhold til den markedsførte mængde for det igangværende produktionsår og de to tidligere produktionsår.

Artikel 6

Forhåndsmeddelelse om tilbagekøb

1. Producentorganisationerne eller sammenslutningerne heraf giver pr. telex, telefax eller e-mail de nationale myndigheder meddelelse om alle tilbagekøb. Meddelelsen skal bl.a. indeholde en liste over de produkter, der er omfattet af intervention, og deres vigtigste kendetegn ud fra de gældende handelsnormer, et skøn over den tilbagekøbte mængde af hvert produkt, deres forventede anvendelse og det sted, hvor de tilbagekøbte produkter kan blive kontrolleret i henhold til artikel 23, stk. 1. Meddelelsen skal indeholde en erklæring om, at de tilbagekøbte produkter er i overensstemmelse med de gældende normer, jf. artikel 2 i forordning (EF) nr. 2200/96, eller også mindstekravene i bilag I til nærværende forordning, hvis der ikke er fastsat nogen normer.

2. Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvordan producentorganisationerne skal give meddelelse i henhold til stk. 1, navnlig fristerne herfor.

3. Inden for de frister, der er nævnt i stk. 2:

a) foretager medlemsstaten enten kontrol i henhold til artikel 23, stk. 1, hvorefter den, hvis der ikke findes nogen uregelmæssigheder, godkender det tilbagekøb, som havde fundet sted på kontroltidspunktet

b) eller medlemsstaten undlader i de tilfælde, der er nævnt i artikel 23, stk. 3, at foretage kontrol i henhold til artikel 23, stk. 1, og i så fald underretter den enten skriftligt eller elektronisk producentorganisationen om, at den godkender det tilbagekøb, som der er givet meddelelse om.

4. Medlemsstaterne sørger om nødvendigt for, at producenter, der ikke er medlem af nogen producentorganisation, reelt har mulighed for at udnytte interventionsordningen i artikel 24 i forordning (EF) nr. 2200/96.

Artikel 7

Betaling af EF-tilbagekøbsgodtgørelse

1. For de produkter, der er nævnt i bilag II til forordning (EF) nr. 2200/96, udbetales den i samme forordnings artikel 23, 24 og 26 omhandlede EF-tilbagekøbsgodtgørelse mod, at de i samme forordnings artikel 11 omhandlede producentorganisationer eller sammenslutninger heraf indgiver et betalingsanmodningsdossier til medlemsstatens myndigheder.

2. Medlemsstaterne fastsætter den minimumsperiode, som betalingsanmodningsdossiererne i stk. 1 skal gælde for.

3. Betalingsanmodningsdossiererne i stk. 1 skal indeholde bilag til dokumentation af:

- a) hvor store mængder der er markedsført af hvert produkt siden det pågældende produktionsårs begyndelse
- b) hvor store mængder af hvert produkt der er tilbagekøbt fra markedet
- c) de nettoindtægter, som de produkter, der er tilbagekøbt fra markedet, har givet
- d) de pågældende produkters endelige anvendelse i form af en overtagelsesattest (eller et tilsvarende dokument) for de produkter, der er afhentet af tredjemand med henblik på anvendelse til gratis uddeling, destillation, foder eller industrielle nonfoodformål
- e) at tilbagekøbene af de pågældende mængder er godkendt af medlemsstaten i henhold til artikel 6, stk. 3.

I forbindelse med de mængder, der er nævnt i litra a) og b), skal der skelnes mellem mængder, der vedrører:

- producentorganisationen selv
- de producenter, som ikke er medlem af nogen producentorganisation, men for hvilke producentorganisationen har foretaget tilbagekøb af produkter i henhold til artikel 24 i forordning (EF) nr. 2200/96.

Når det gælder produkter, som er komposteret eller biologisk nedbrudt, skal betalingsanmodningsdossieret indeholde et bilag fra medlemsstaten, jf. artikel 22 i denne forordning.

4. Producentorganisationerne sender deres komplette betalingsanmodningsdossierer til de nationale myndigheder senest en måned efter, at de pågældende produkters produktionsår er udløbet.

5. Har producentorganisationen ikke overholdt den frist for indsendelse af betalingsanmodningsdossierer, som er fastsat i stk. 4, nedsættes EF-tilbagekøbsgodtgørelsen med 20 % ved en

overskridelse på under en måned, med 50 % ved en overskridelse på under tre måneder og med 100 % ved en overskridelse på over tre måneder.

6. Ved behandlingen af hver enkelt anmodning kontrollerer medlemsstaterne for samtlige mængder, der ikke er blevet udbudt til salg siden begyndelsen af det pågældende produktionsår, om lofterne i artikel 23 og 24 i forordning (EF) nr. 2200/96 er overholdt. Hvis de er overskredet, udbetales EF-tilbagekøbsgodtgørelsen kun i det omfang, lofterne er overholdt, under hensyntagen til de godtgørelser, der allerede er udbetalt. Overskydende mængder medregnes ved behandlingen af det følgende dossier.

7. Medmindre der iværksættes sanktioner i henhold til artikel 26 og 27, udbetaler medlemsstaterne EF-tilbagekøbsgodtgørelsen til producentorganisationerne eller sammenslutningerne heraf med fradrag af de nettoindtægter, som de tilbagekøbte produkter har givet dem, senest fire måneder efter modtagelsen af det komplette betalingsanmodningsdossier.

Artikel 8

Særlige bestemmelser for tilbagekøb som led i driftsfonde

1. Ved betaling af tilbagekøbsgodtgørelse for produkter, der ikke står i bilag II til forordning (EF) nr. 2200/96, samt ydelse af et tillæg til EF-tilbagekøbsgodtgørelsen i henhold til artikel 15, stk. 3, første afsnit, litra a) og b), i samme forordning gælder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1433/2003.

2. Medlemsstater, der i henhold til artikel 15, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2200/96 sætter loft over tillægget til EF-tilbagekøbsgodtgørelsen, tager hensyn til følgende:

- a) Tilbagekøb er et instrument til på kort sigt at stabilisere udbuddet på markedet for friske produkter.
- b) Tilbagekøb må under ingen omstændigheder træde i stedet for markedet som afsætningsmulighed.
- c) Tilbagekøb må ikke forstyrre forvaltningen af markedet for frugt og grøntsager til forarbejdning.

Medlemsstaterne sørger for, at producentorganisationerne også tager hensyn til disse forhold ved fastsættelsen af de tilbagekøbsgodtgørelser, der er nævnt i artikel 15, stk. 3, første afsnit, litra a), i forordning (EF) nr. 2200/96.

I bilag II til nærværende forordning er der sat loft over de tillæg, som de medlemsstater, der anvender artikel 15, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2200/96, må udbetale.

Artikel 9

Meddelelse af oplysninger om tilbagekøb

1. Inden den 15. i hver måned sender medlemsstaterne pr. elektronisk post i et format, som Kommissionens tjenestegrene har fastlagt, Kommissionen et skøn over de produkter, der ikke er blevet udbudt til salg i den foregående måned fordelt pr. produkt.

2. Ved udgangen af hvert produktionsår meddeler medlemsstaterne for hvert berørt produkt Kommissionen de oplysninger, der kræves i bilag III.

Disse oplysninger sendes:

a) senest den 15. maj efter hvert produktionsår for tomater, auberginer, blomkål, abrikoser, ferskner, nektariner, druer, meloner og vandmeloner samt for produkter, der ikke står i bilag II til forordning (EF) nr. 2200/96

b) senest den 15. februar efter hvert produktionsår for pærer, æbler, citroner, appelsiner, satsumas, klementiner og mandariner.

3. Meddeler medlemsstaterne ikke de oplysninger, der er nævnt i stk. 2, eller forekommer disse oplysninger urigtige ud fra objektive oplysninger, som Kommissionen råder over, kan den suspendere udbetalingen af forskud på konteringen af udgifter som omhandlet i artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999⁽¹⁾, indtil der fremlægges de nødvendige oplysninger.

KAPITEL III

DE TILBAGEKØBTE PRODUKTERS ANVENDELSE

AFDELING 1

Gratis uddeling

Artikel 10

Gratis uddeling til velgørende organisationer

1. De produkter, der købes tilbage fra markedet i et givet produktionsår, kan efter anmodning stilles til rådighed for velgørende organisationer, der er godkendt af medlemsstaterne, med henblik på gratis uddeling efter artikel 30, stk. 1, litra a), første og tredje led, i forordning (EF) nr. 2200/96.

2. Hvert tredje år sender medlemsstaterne elektronisk Kommissionen lister over de godkendte velgørende organisationer, der er nævnt i stk. 1. Kommissionen videresender disse lister til alle medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette kontakten og transaktionerne mellem producentorganisationerne og de godkendte velgørende organisationer.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

Artikel 11

Gratis uddeling til institutioner

Produkter, der købes tilbage fra markedet, kan stilles til rådighed for fængsler og de institutioner inden for social-, uddannelses- og/eller sundhedssektoren, der er nævnt i artikel 30, stk. 1, litra a), andet led, og litra b), i forordning (EF) nr. 2200/96, og som er udpeget af medlemsstaterne.

Pleje- og rekreationshjem, vuggestuer og børnehaver samt psykiatriske institutioner sidestilles med ovennævnte institutioner.

Artikel 12

Gratis uddeling uden for EF til fordel for udsatte befolkningsgrupper i tredjelande

1. Stk. 2 til 7 anvendes i det tilfælde, der er nævnt i artikel 30, stk. 1, tredje led, i forordning (EF) nr. 2200/96.

2. De produkter, som de velgørende organisationer i artikel 10 afsender som fødevarehjælp, er ikke berettiget til eksportinstitutioner. De produkter, der købes tilbage fra markedet og siden forarbejdes i henhold til artikel 13 og 14, må ikke uddeles i tredjelande af de velgørende organisationer.

På udførselsdokumentet, forsendelsesdokumentet og det eventuelt udstedte T 5-dokument anføres oplysningen »uden restitution«.

3. Medlemsstaterne kan forelægge Kommissionen en anmodning om at måtte uddele tilbagekøbte produkter, hvis der er opstået en nødsituation, som taler for det. Anmodningerne skal begrundes, ved at der gives oplysning om følgende:

a) modtagerland og begrundelse for hver uddeling, fx at der foreligger en anerkendt humanitær krise, en anmodning fra modtagerlande og tydeligt angivne behov hos veldefinerede, udsatte befolkningsgrupper

b) den type produkter, der skal leveres og deres næringsværdi i forbindelse med begrundelsen for uddelingen

c) antallet af modtagere som begrundelse for de mængder, der planlægges uddelt

d) de samfund og befolkningsgrupper, der skal modtage hjælpen, og de planlagte uddelingssteder i tredjelandene

e) navnet på de velgørende organisationer, der har med hver uddeling at gøre, samt hver enkelt organisations rolle

f) anmodningen fra regeringen i det eller de lande, der skal modtage hjælpen.

4. Kommissionen afgør i hvert enkelt tilfælde, om der skal gives tilladelse til at gennemføre den planlagte uddeling, eventuelt efter at der er foretaget visse ændringer, ved at vurdere den begrundelse, som er nævnt i stk. 3, og tage hensyn til følgende:

- a) om der er sikkerhed for, at leverancerne kan gennemføres
- b) markedssituationen i EF og i de pågældende tredjelande
- c) at der foreligger en humanitær krise
- d) at der foreligger en anmodning fra modtagerlandene
- e) identificerede behov hos veldefinerede, udsatte befolkningsgrupper
- f) at principperne i London-konventionen om fødevarehjælp skal overholdes ⁽¹⁾.

5. Kommissionen skal have meddelelse om alle senere større ændringer af den foranstaltning, der er nævnt i stk. 3, og har en frist på en måned til at gøre indsigelse mod de nævnte ændringer.

6. Medlemsstaterne sender for hver foranstaltning Kommissionen kopi af meddelelsen til FAO's Komité for afsætning af overskudslagre.

7. Medlemsstaterne sender Kommissionen de oplysninger, der er anført i bilag IV, ved afslutningen af hver gratis uddeling. Efter anmodning fra Kommissionen meddeler de den, hvordan uddelingen er forløbet i de pågældende tredjelande.

Artikel 13

Forarbejdning for den velgørende organisations regning

De velgørende organisationer, der er nævnt i artikel 10, kan for egen regning forarbejde de tilbagekøbte produkter eller lade dem forarbejde med henblik på gratis uddeling. Alle de forarbejdede produkter skal uddeles gratis.

Artikel 14

Procedure ved forarbejdning, som betales i naturalier

1. Inden udløbet af en frist, som de nationale myndigheder fastsætter, meddeler de pågældende velgørende organisationer og institutioner, der er nævnt henholdsvis i artikel 10 og 11, dem deres behov for produkter forarbejdet på basis af tilbagekøbte frugter og grøntsager og forpligter sig til at overtage dem alle og uddele dem gratis.

2. På grundlag af de i stk. 1 nævnte behov kan medlemsstaterne overdrage forarbejdningen af tilbagekøbte produkter til gratis uddeling til forarbejdningsvirksomheder, som aflønnes i

naturalier. Med henblik herpå kan de i henhold til denne artikel gennemføre en eller flere løbende licitationer, offentlige auktioner eller andre procedurer, de selv vedtager, og som sikrer, at de pågældende erhvervsdrivende deltager på lige vilkår. De forarbejdede produkter til gratis uddeling uddeles derefter af de berørte velgørende organisationer eller institutioner.

3. En medlemsstat, der ønsker at gennemføre en procedure som nævnt i stk. 2, offentliggør dette på passende måde. Proceduren må højst omfatte en forarbejdningsperiode på et år.

4. Medlemsstaten grupperer eventuelt de behov, som er meddelt i henhold til stk. 1, i partier af forarbejdede produkter.

Artikel 15

Forslag om tildeling af kontrakt og forarbejdningsvirksomhedens pligter

1. Medlemsstaten udarbejder efter at have gennemført proceduren i artikel 14, stk. 2, et forslag om tildeling af kontrakt til en forarbejdningsvirksomhed, der for hvert parti mindst indeholder følgende oplysninger:

- a) hvilke friske produkter der er tale om, og i hvilken periode de tilbagekøbte produkter kan være til rådighed
- b) i hvilke geografiske områder de tilbagekøbte produkter forventes at være til rådighed
- c) beskrivelse af den procedure, som medlemsstaten har fulgt for at udvælge forarbejdningsvirksomheden
- d) den valgte forarbejdningsvirksomheds navn
- e) nøjagtig beskrivelse af det forarbejdede frugt- eller grøntsagsprodukt, der skal leveres, og af emballeringen, leveringsfristen, samt hvor stor en mængde forarbejdningsvirksomheden forpligter sig til at levere for en bestemt mængde tilbagekøbte produkter, der er til rådighed
- f) navnet på de velgørende organisationer og institutioner, der skal modtage produkterne.

2. Medlemsstaten sender Kommissionen forslaget om tildeling af kontrakt til godkendelse. Kommissionen afviser ethvert forslag om tildeling af kontrakt, hvor mængden af friske produkter er for stor i forhold til mængden af forarbejdede produkter. Når Kommissionen har godkendt forslaget, tildeler medlemsstaten kontrakten.

3. Efterhånden som produkterne købes tilbage fra markedet, underretter medlemsstaten for hvert parti forarbejdningsvirksomheden om, fra hvilke producentorganisationer den kan få leveret friske produkter, idet den indrømmes fortrinsret til de tilbagekøbte produkter frem for andre modtagere.

⁽¹⁾ EFT L 222 af 24.8.1999, s. 40.

4. Forarbejdningsvirksomheden skal forarbejde alle de tilbagekøbte produkter, den får overdraget. De mængder tilbagekøbte produkter, der overstiger de mængder, der er nødvendige for at fremstille de forarbejdede produkter til gratis uddeling, udgør virksomhedens vederlag i naturalier til dækning af forarbejdningsomkostningerne.

5. Når det forarbejdede produkt er færdigt, stilles det til rådighed for de velgørende organisationer og institutioner senest to måneder efter, at forarbejdningsvirksomheden har modtaget råvaren, i forhold til den mængde friske produkter, der er stillet til rådighed for ordremodtageren.

6. Forarbejdningsvirksomheden skal stille sikkerhed for, at produkterne leveres i overensstemmelse med budet. Sikkerhedsstillelsen beregnes ud fra nettovægten af den mængde friske produkter, der kræves for at fremstille de forarbejdede produkter. Den er:

- a) for de produkter, der er nævnt i bilag II til forordning (EF) nr. 2200/96, lig med én gange den EF-tilbagekøbsgodtgørelse, der er nævnt artikel 26 i samme forordning
- b) for andre produkter lig med et beløb, der fastsættes af medlemsstaten.

Sikkerhedsstillelsen frigives, efterhånden som det forarbejdede produkt leveres, og når ordremodtageren har dokumenteret at have forarbejdet hele den mængde friske produkter, han har fået stillet til rådighed til gengæld for at levere det forarbejdede produkt.

Artikel 16

Transportomkostninger

1. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, afholder transportomkostningerne i forbindelse med gratis uddeling af alle produkter, der er tilbagekøbt fra markedet, på grundlag af faste beløb efter afstanden mellem afhentningsstedet og leveringsstedet, jf. bilag V.

Ved gratis uddeling uden for EF dækker de faste beløb i bilag V afstanden mellem afhentningsstedet og det sted, hvor produkterne forlader EF.

Ved søtransport fastsætter Kommissionen, hvilke transportomkostninger der kan godtgøres på grundlag af de reelle transportomkostninger og afstanden. Den således fastsatte godtgørelse må ikke overstige omkostningerne ved landtransport ad den korteste vej mellem indskibningsstedet og det hypotetiske udgangssted. De beløb, der er fastsat i bilag V, multipliceres med en justeringskoefficient på 0,6.

2. Transportomkostningerne udbetales til den part, der reelt har afholdt omkostningerne ved den pågældende transport.

Godtgørelsen udbetales mod, at der fremlægges bilag til dokumentation af:

- a) modtagerorganisationernes navn
- b) hvilken produktmængde der er tale om
- c) modtagerorganisationernes overtagelse af produkterne og de anvendte transportmidler
- d) de reelt afholdte transportomkostninger.

Artikel 17

Sorterings- og emballeringsomkostninger

1. EUGFL, Garantisektionen, afholder omkostningerne ved sortering og emballering af tilbagekøbte friske frugter og grøntsager til gratis uddeling, jf. artikel 30, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96, inden for et fast beløb på 132 EUR/t nettovægt for produkter i emballager på under 25 kg netto. Disse omkostninger godtgøres ikke for friske produkter til fremstilling af forarbejdede produkter som omhandlet i artikel 13 og 14 i nærværende forordning.

2. Emballager med produkter til gratis uddeling skal på være forsynet med EF-symbolet og en eller flere af følgende angivelser:

- Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento (CE) n° 103/2004]
- Produkt určený k bezplatné distribuci [nařízení (ES) č. 103/2004]
- Produkt til gratis uddeling (forordning (EF) nr. 103/2004)
- Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (Verordnung (EG) Nr. 103/2004)
- Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [määrus (EÜ) nr 103/2004]
- Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 103/2004]
- Product for free distribution (Regulation (EC) No 103/2004)
- Produit destiné à la distribution gratuite [règlement (CE) n° 103/2004]
- Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento (CE) n. 103/2004]
- Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Regula (EK) Nr. 103/2004]
- Produkta skirtas nemokamai distribucijai [Reglamentas (EB) Nr. 103/2004]

- Térítésmentes terjesztésre szánt termék (103/2004. sz. EK rendelet)
- Prodott destinat għad-distribuzzjoni bla ħlas [Regolament (KE) nru. 103/2004]
- Voor gratis uitreiking bestemd product (Verordening (EG) nr. 103/2004)
- Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [rozporządzenie (WE) nr 103/2004]
- Produto destinado a distribuição gratuita [Regulamento (CE) nº 103/2004]
- Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [nariadenie (ES) č. 103/2004]
- Proizvod, namenjen za prosto razdelitev [Uredba (ES) št. 103/2004]
- Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (asetus (EY) N:o 103/2004)
- Produkt för gratisutdelning (förordning (EG) nr 103/2004).

Ved gratis uddeling uden for EF skal denne angivelse også stå på de pågældende tredjelands sprog.

Disse angivelser anføres ikke på emballager med friske produkter, der skal forarbejdes, jf. artikel 13 og 14.

3. Sorterings- og emballeringsomkostningerne udbetales til den producentorganisation, der har forestået sorteringen og emballeringen.

Godtgørelsen udbetales mod, at der fremlægges bilag til dokumentation af:

- a) modtagerorganisationernes navn
- b) hvilken produktmængde der er tale om
- c) modtagerorganisationernes overtagelse af produkterne og produkternes præsentation.

AFDELING 2

Destillation, anvendelse til nonfoodformål og foder

Artikel 18

Fælles regler

1. De produkter, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, litra a), fjerde og femte led, i forordning (EF) nr. 2200/96, overdrages eller tildeles virksomhederne for at blive anvendt til nonfoodformål eller til foder efter forarbejdning i foderstofindustrien, og de produkter, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, litra c), i samme forordning overdrages eller tildeles virksomhederne for at blive destilleret til alkohol med en styrke på over 80 % vol enten ved løbende licitation eller ved offentlig auktion eller ved en anden procedure, der vedtages af medlemsstaten, og som sikrer, at de pågældende erhvervsdrivende deltager på lige vilkår.

2. Den i stk. 1 omhandlede overdragelse eller tildeling gennemføres senest tre måneder efter, at produktionsåret for de pågældende produkter er begyndt.

3. Kommissionen offentliggør listen over de organer, som medlemsstaterne udpeger til at forestå den overdragelse eller tildeling, der er nævnt i stk. 1, i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at overdragelsen eller tildelingen af produkterne til virksomhederne ikke virker konkurrencefordrejende.

5. Hvis Kommissionen ønsker det, underretter medlemsstaterne den inden syv dage om resultatet af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1-4.

Artikel 19

Destillation

Ved destillation af de produkter, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 2200/96, underkastes den alkohol, der fremstilles af de pågældende produkter, en særlig denaturering, jf. Kommissionens forordning (EF) nr. 3199/93 ⁽¹⁾, og den denaturerede alkohol skal anvendes til industrielle formål og ikke til konsum.

Artikel 20

Foder

1. Produkter, der købes tilbage fra markedet i et givet produktionsår, kan i henhold til stk. 2 overdrages i frisk tilstand til husdyrbrugere, som efter anmodning er godkendt af medlemsstaterne, til anvendelse som foder. Med disse husdyrbrugere sidestilles zoologiske haver og dyreparker, jagtreservater og andre foretagender, der har en dyrebestand, som kan fodres med friske tilbagekøbte produkter.

2. Medlemsstaterne godkender husdyrbrugere og sidestillede foretagender. I godkendelsen anføres det for hver enkelt husdyrbruger eller sidestillet foretagende, hvor store mængder tilbagekøbte produkter der højst kan overdrages til hver især under hensyn til dyrebestandens størrelse, samt hvilke regler der gælder for uddeling af de tilbagekøbte produkter til dyrene. Godkendelsen gælder for højst tre år.

AFDELING 3

Produktmodtagernes forpligtelser og nationale regler

Artikel 21

Produktmodtagernes forpligtelser

De modtagere af tilbagekøbte produkter, der omhandles i artikel 10, 11 og 18, skal forpligte sig til:

- a) at overholde bestemmelserne i denne forordning
- b) at føre et detaljeret lagerregnskab og finansregnskab

⁽¹⁾ EFT L 288 af 23.11.1993, s. 12.

- c) at underkaste sig kontrol som fastsat i EF-reglerne
- d) at fremlægge de bilag, som er nævnt i artikel 7, stk. 3, litra d).

Desuden skal modtagerne af tilbagekøbte produkter til destillation forpligte sig til ikke at tage imod supplerende støtte til den alkohol, der fremstilles af de pågældende produkter.

Artikel 22

Miljøbeskyttelse

1. Medlemsstaterne meddeler elektronisk Kommissionen de nationale regler, der omhandles i artikel 25, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2200/96. De meddeler Kommissionen alle ændringer af ovennævnte regler. Kommissionen videresender de pågældende regler til alle de øvrige medlemsstater.

2. De regler, der omhandles i stk. 1, fastsætter, på hvilke betingelser producentorganisationerne kan anvende bestemmelserne i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96, herunder kompostering og bionedbrydning godkendt af medlemsstaten, hvilke procedurer producentorganisationerne skal følge, hvis de anvender bestemmelserne, og hvilke bilag producentorganisationerne skal fremlægge som dokumentation for produkternes endelige anvendelse sammen med betalingsanmodningen, jf. artikel 7, stk. 3, litra d), i nærværende forordning.

3. Hvis medlemsstaten giver de husdyrbrugere, der er nævnt i artikel 20, stk. 2, tilladelse til at give dyrene de tilbagekøbte produkter, ved at de spredes på en mark, skal det også stå i de regler, som er nævnt i stk. 1 i denne artikel, på hvilke betingelser husdyrbrugerne har ret til at gøre dette.

KAPITEL IV

KONTROL OG SANKTIONER

AFDELING 1

Kontrol

Artikel 23

Kontrol i første led

1. Medlemsstaterne foretager kontrol i første led af alle producentorganisationernes tilbagekøb bestående i dokument- og identitetskontrol samt fysisk kontrol, eventuelt ved stikprøvetagning, af de tilbagekøbte produkters vægt og kontrol af

overholdelsen af bestemmelserne i artikel 3 i henhold til reglerne i bilag IV til Kommissionens forordning (EF) nr. 1148/2001⁽¹⁾. Kontrollen foretages efter modtagelsen af den meddelelse, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, i nærværende forordning, inden for de frister, som er fastsat i artikel 6, stk. 2, i samme forordning.

2. Den kontrol i første led, der er nævnt i stk. 1, omfatter for hvert produkt 100 % af den mængde produkter, der er tilbagekøbt i løbet af produktionsåret. Efter kontrollen, denatureres de tilbagekøbte produkter under myndighedernes tilsyn efter medlemsstatens forskrifter og til dennes tilfredshed.

3. Ved anvendelse af artikel 30, stk. 1, litra a), første, andet og tredje led, og litra b), i forordning (EF) nr. 2200/96 kan medlemsstaterne nøjes med at kontrollere en mindre procentdel, men ikke under 10 % af de pågældende mængder i løbet af produktionsåret. De pågældende produkter denatureres ikke som nævnt i stk. 2 i denne artikel. Hvis der ved kontrollen konstateres betydelige uregelmæssigheder, foretager myndighederne yderligere kontrol.

Artikel 24

Kontrol i andet led

1. Medlemsstaterne foretager efter produktionsårets udløb stikprøvekontrol i andet led. De opstiller kriterier, hvorefter de analyserer og vurderer risikoen for, at en bestemt producentorganisation har foretaget tilbagekøb, der ikke er i overensstemmelse med reglerne. Kriterierne opstilles bl.a. ud fra resultaterne af tidligere kontrol i første og andet led og ud fra, om producentorganisationen anvender en kvalitetssikringsordning. På grundlag af disse kriterier fastsættes det for hver producentorganisation, hvor hyppigt der minimum skal føres kontrol i andet led.

2. Kontrollen i andet led består i dokumentkontrol og eventuelt kontrol på stedet af interventionerne hos producentorganisationerne og modtagerne af de tilbagekøbte produkter for at garantere, at betingelserne for at udbetale EF-tilbagekøbsgodtgørelsen overholdes. Kontrollen skal blandt andet omfatte:

- a) gennemgang af det lagerregnskab og det finansregnskab, som alle producentorganisationer, der foretager et eller flere tilbagekøb i løbet af det pågældende produktionsår, skal føre
- b) kontrol af de afsatte mængder som oplyst i betalingsanmodningerne, navnlig kontrol af lagerregnskab og finansregnskab, fakturaer og om nødvendigt deres rigtighed og af, om der er overensstemmelse mellem disse oplysninger og de pågældende producentorganisationers regnskabstal og/eller skatte- og afgiftsmæssige oplysninger

⁽¹⁾ EFT L 153 af 13.6.2001, s. 9.

c) kontrol af, om den regnskabsmæssige forvaltning har været korrekt, især kontrol af rigtigheden af de nettoindtægter, som producentorganisationerne har angivet i betalingsanmodningerne, af andelen af eventuelle bogførte tilbagekøbsomkostninger og af de bogførte beløb, som vedrører producentorganisationernes modtagelse af EF-tilbagekøbsgodtgørelsen og deres eventuelle overførsel af denne til de tilsluttede medlemmer og sammenhængen mellem beløbene

d) kontrol af de tilbagekøbte produkters anvendelse som angivet i betalingsanmodningerne og af, om producentorganisationerne og modtagerne har overholdt denne forordning.

Den kontrol, der omhandles i første afsnit, foretages hvert produktionsår hos mindst 30 % af de berørte producentorganisationer og de modtagere, som er tilsluttet disse organisationer, og hos hver af de berørte producentorganisationer mindst en gang hvert femte år, hvor der er foretaget tilbagekøb. Hver kontrol skal bl.a. omfatte en stikprøve, der mindst repræsenterer 5 % af de mængder, producentorganisationen har tilbagekøbt i løbet af produktionsåret.

I det lagerregnskab og det finansregnskab, der omhandles i første afsnit, litra a), skal der for hvert produkt, der er genstand for tilbagekøb, skelnes mellem følgende varebevægelser (udtrykt i mængder):

- a) den produktion, som producentorganisationens medlemmer har leveret, og som medlemmer af andre producentorganisationer har leveret i henhold til artikel 11, stk. 1, litra c), nr. 3), andet og tredje led, i forordning (EF) nr. 2200/96
- b) den produktion, som andre erhvervsdrivende end dem, der er nævnt i litra a), har leveret
- c) producentorganisationens salg, idet der skelnes mellem produkter til markedet for friske produkter og andre typer produkter (herunder råvarer til forarbejdning)
- d) tilbagekøbte produkter.

Kontrollen af, hvad de produkter, som er nævnt i første afsnit, litra d), er anvendt til, omfatter især:

- a) stikprøvekontrol af det særlige regnskab, som modtagerne skal føre, og eventuelt af, om der er sammenhæng med det regnskab, som skal føres i henhold til national lovgivning
- b) kontrol af, at de gældende miljøbetingelser er overholdt
- c) i forbindelse med destillation kontrol af, at de tildelte produkter er forarbejdet til alkohol med en styrke på over 80 % vol, og at bestemmelserne om denaturering, destination og industriel anvendelse er overholdt.

3. Hvis der ved kontrollen i andet led konstateres betydelige uregelmæssigheder, udvider myndighederne kontrollen i andet led for det pågældende produktionsår og indfører hyppigere kontrol i andet led i det følgende produktionsår for de berørte producentorganisationer (eller sammenslutningerne heraf).

AFDELING 2

Inddrivelse og sanktioner

Artikel 25

Inddrivelse

Der inddrives uretmæssigt udbetalte godtgørelser forhøjet med renter fra producentorganisationer, uafhængige producenter og andre modtagere, især hvis:

- a) de produkter, der ikke er blevet udbudt til salg, ikke afsættes efter artikel 30 i forordning (EF) nr. 2200/96
- b) afsætningen af de produkter, der ikke er blevet udbudt til salg, forårsager alvorlige miljøskader og/eller ikke er i overensstemmelse med de regler, som er nævnt i artikel 22 i nærværende forordning.

Renten beregnes i henhold til den nationale lovgivning og må ikke være lavere end den rente, der generelt anvendes ved inddrivelse i henhold til de nationale bestemmelser.

Artikel 26

Økonomiske sanktioner

1. Hvis der som følge af den meddelelse, der omhandles i artikel 6, og den kontrol, der omhandles i artikel 23, konstateres uregelmæssigheder for så vidt angår de normer, der er nævnt i artikel 2 i forordning (EF) nr. 2200/96, eller minimumskvalitetskravene i bilag I til nærværende forordning, skal modtageren/ansøgeren:

- a) betale de godtgørelser, der uretmæssigt er anmodet om, beregnet på basis af de tilbagekøbte mængder produkter, der ikke er i overensstemmelse med de gældende normer eller mindstekrav, hvis disse mængder ligger 10 % under de mængder, som der er givet meddelelse om i henhold til artikel 6 i denne forordning
- b) betale det dobbelte af de godtgørelser, der uretmæssigt er anmodet om, beregnet på basis af de tilbagekøbte mængder produkter, der ikke er i overensstemmelse med de gældende normer eller mindstekrav, hvis disse mængder ligger 10-25 % under de mængder, som der er givet meddelelse om i henhold til artikel 6 i denne forordning
- c) betale det beløb, der svarer til godtgørelsen for alle de mængder, der er givet meddelelse om i henhold til artikel 6 i denne forordning, når de tilbagekøbte mængder produkter, der ikke er i overensstemmelse med de gældende normer eller mindstekrav, overstiger 25 % af de mængder, som der er givet meddelelse om.

2. Hvis der konstateres uregelmæssigheder med hensyn til anvendelsen af denne forordning, skal modtageren/ansøgeren, medmindre der er tale om en åbenbar fejl:

- a) hvis godtgørelsen allerede er udbetalt, ud over at tilbagebetale den, jf. artikel 25:
 - i) betale et beløb svarende til det uberettiget udbetalte beløb i tilfælde af svig
 - ii) betale 50 % af det uberettiget udbetalte beløb i andre tilfælde
- b) hvis anmodningerne om godtgørelse er indgivet i henhold til artikel 7, men der ikke er udbetalt nogen godtgørelse:
 - i) betale den godtgørelse, som der uretmæssigt er anmodet om, i tilfælde af svig
 - ii) betale 50 % af den godtgørelse, som der uberettiget er anmodet om, i andre tilfælde.

Artikel 27

Yderligere sanktioner

1. Hvis der ved den kontrol, der føres i henhold til artikel 23 og 24, konstateres uregelmæssigheder, som kan tillægges modtagerne, gælder følgende:

- a) Godkendelsen af de modtagere, der er nævnt i artikel 10 og artikel 20, stk. 2, trækkes tilbage. Tilbagetrækningen foretages straks for mindst et produktionsår og forlænges afhængigt af uregelmæssighedens alvor. De institutioner, der er nævnt i artikel 11, har ikke ret til gratis uddeling det følgende produktionsår.
- b) De modtagere, der er nævnt i artikel 18, 19 og 20, udelukkes fra at udnytte bestemmelserne i nævnte artikler for mindst et produktionsår, og denne periode forlænges afhængigt af uregelmæssighedens alvor.
- c) Modtageren af det tilbagekøbte produkt har pligt til at tilbagebetale værdien af de produkter, der er stillet til rådighed, anslået i henhold til artikel 3, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1433/2003, sorterings- og emballeringsomkostningerne samt transportomkostningerne plus renter for perioden fra produktets modtagelse til modtagerens tilbagebetaling af beløbet.

2. Opgives der urigtige oplysninger med forsæt eller som følge af grov uagtsomhed, udelukker medlemsstaten den pågældende producentorganisation fra at modtage EF-tilbagekøbsgodtgørelse og foretage tilbagekøb i henhold til artikel 15, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 2200/96 i et til fem produktionsår efter det produktionsår, for hvilket uregelmæssigheden blev opdaget, afhængigt af uregelmæssighedens alvor.

Artikel 28

Indbetaling af beløb

De inddrevne beløb med renter og de beløb, der skal betales som følge af sanktioner, indbetales til det pågældende betalingsorgan og trækkes fra de udgifter, som EUGFL finansierer.

Artikel 29

Nationale bestemmelser

Artikel 23 til 28 finder anvendelse, idet medlemsstaterne dog stadig kan træffe alle de foranstaltninger, de finder nødvendige for at sikre, at bestemmelserne i afsnit IV og artikel 15 i forordning (EF) nr. 2200/96 overholdes, og uden at foregribe andre sanktioner, som skal vedtages i henhold til artikel 48 i samme forordning.

KAPITEL V

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 30

Overgangsbestemmelser

1. Uanset artikel 4 omfatter produktionsåret 2004/05 følgende perioder:

- a) for meloner og vandmeloner perioden fra 1. april 2004 til 31. december 2004
- b) for blomkål, abrikoser, nektariner, ferskner og spisedruer perioden fra 1. maj 2004 til 31. december 2004
- c) for pærer perioden fra 1. juni 2004 til 31. juli 2005
- d) for æbler perioden fra 1. juli 2004 til 31. juli 2005
- e) for citroner perioden fra 1. juni 2004 til 30. september 2005.

2. For produktionsåret 2002/03 og 2003/04 er den tre-årsperiode, der omhandles i artikel 5, produktionsåret 2002/03, 2003/04 og 2004/05.

Artikel 31

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 659/97 og (EF) nr. 1492/97 ophæves.

Artikel 7 i forordning (EF) nr. 659/97 anvendes dog indtil den 1. juli 2004.

Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VI.

*Artikel 32***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

For hvert produkt anvendes den fra begyndelsen af det første produktionsår, der følger efter denne forordnings ikrafttrædelse, for det pågældende produkt som fastsat i artikel 4 og artikel 30, stk. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. januar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

MINDSTEKRAV GÆLDENDE FOR PRODUKTER TIL INTERVENTION

1. Produkter til intervention skal være:
 - hele
 - sunde; produkter, der er angrebet af råd eller er forringet i en sådan grad, at de er uegnede til konsum, udelukkes
 - rene, praktisk taget fri for synlige fremmedlegemer
 - praktisk taget fri for skadegørere og skader forårsaget af skadegørere
 - fri for unormal ydre fugtighed
 - fri for fremmed lugt og/eller smag.
2. Produkterne skal være tilstrækkeligt udviklede og modne.
3. Produkterne skal have sortens og/eller handelstypens kendetegn.

BILAG II

MAKSIMUMSTILLÆG TIL EF-TILBAGEKØBSGODTGØRELSEN

(EUR/t)

Produkt	Maksimumstillæg
Tomater	80,1
Blomkål	65,0
Æbler	62,3
Druer	74,3
Abrikoser	91,9
Nektariner	123,9
Ferskner	115,4
Pærer	64,4
Auberginer	36,5
Appelsiner	18,5
Mandariner	44,8
Klementiner	7,0
Satsumas	0,0
Citroner	42,6
Meloner	42,0
Vandmeloner	27,0

BILAG III

OVERSIGT OVER INTERVENTIONER

Oplysninger, som medlemsstaterne skal sende til Kommissionen efter hvert produktionsår i henhold til artikel 9, stk. 2

1. For hvert produkt, der er nævnt i bilag II til forordning (EF) nr. 2200/96, og for hvert andet relevant produkt:
 - a) hvor store mængder i alt der ikke er udbudt til salg (t)
 - b) hvor store beløb medlemsstaterne har udbetalt (i euro eller national valuta), fordelt på EF-tilbagekøbsgodtgørelse, tillæg til EF-tilbagekøbsgodtgørelse og godtgørelse for tilbagekøb af produkter, der ikke er nævnt i bilag II.
2. For hvert produkt, der er nævnt i bilag II til forordning (EF) nr. 2200/96, og efter anmodning fra Kommissionens tjenestegrene for produkter, der ikke er nævnt i bilag II, og som der er foretaget betydelige tilbagekøb af i det pågældende produktionsår eller et af de tidligere produktionsår:
 - a) den månedlige fordeling af de mængder, der ikke er udbudt til salg (t).
 - b) fordelingen efter anvendelse, jf. artikel 30 i forordning (EF) nr. 2200/96, af de mængder, der ikke er udbudt til salg (t)
3. Oversigtsskema over de mængder, der er markedsført og ikke udbudt til salg (t), efter anerkendt producentorganisation og produkt (i bilag II til forordning (EF) nr. 2200/96 og eventuelt uden for bilag II).

BILAG IV

OPLYSNINGER OM GRATIS UDDELING UDEN FOR EF

Medlemsstat:

Nummer på Kommissionens beslutning:

Uddelte mængder (pr. produkt):

Navn og adresse på den producentorganisation, der foretager tilbagekøbene:

Navn og adresse på de velgørende organisationer, der er involveret i foranstaltningen:

Navn og adresse på den virksomhed, der er ansvarlig for at forarbejde produktet (eventuelt):

Transportmiddel og transportvirksomhedens navn og adresse:

Endeligt bestemmelsesland og -sted:

Den befolkningsgruppe, som produkterne er beregnet til, med angivelse af anslået modtagerantal:

Afhentnings-, afsendelses- og leveringsdato:

BILAG V

TRANSPORTOMKOSTNINGER I FORBINDELSE MED GRATIS UDDELING

Afstand mellem afhentnings- og leveringssted ⁽¹⁾	Transportomkostninger (EUR/t)
Under 25 km	15,5
25 km og derover, men under 200 km	32,3
200 km og derover, men under 350 km	45,2
350 km og derover, men under 500 km	64,5
500 km og derover, men under 750 km	83,9
750 km og derover	102

Tillæg ved transport med kølevogn: 7,7 EUR/t

(¹) I de tilfælde, der er nævnt i artikel 13, afstanden mellem afhentningsstedet og stedet for levering af de forarbejdede produkter via forarbejdningsstedet.

I de tilfælde, der er nævnt i artikel 14, afstanden mellem forarbejdningsstedet og stedet for uddeling af de forarbejdede produkter (transportomkostningerne dækkes ikke for de friske produkter, der er nævnt i artikel 14).

BILAG VI

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 659/97	Forordning (EF) nr. 1492/97	Nærværende forordning
Artikel 1		Artikel 1
Artikel 2, stk. 1 Artikel 2, stk. 2 Artikel 2, stk. 3		Artikel 2, stk. 1 Artikel 3, stk. 1 Artikel 3, stk. 2
Artikel 3		Artikel 2, stk. 2
Artikel 4		Artikel 4
Artikel 5, stk. 1 Artikel 5, stk. 2 Artikel 5, stk. 3		Artikel 7, stk. 1 Artikel 7, stk. 2 og 3 Artikel 7, stk. 6
Artikel 6, stk. 1 Artikel 6, stk. 2 og 3		Artikel 8, stk. 1 Artikel 8, stk. 2
Artikel 7		—
Artikel 8, stk. 1 Artikel 8, stk. 2 Artikel 8, stk. 3		Artikel 6, stk. 1, 2 og 3 — Artikel 6, stk. 4
Artikel 9, stk. 1 Artikel 9, stk. 2 Artikel 9, stk. 3		Artikel 9, stk. 1 Artikel 9, stk. 2 Artikel 9, stk. 3
Artikel 10		Artikel 22
Artikel 11, stk. 1 Artikel 11, stk. 2 Artikel 11, stk. 3		Artikel 10, stk. 1 Artikel 21 Artikel 10, stk. 2
Artikel 12		Artikel 11
Artikel 13		Artikel 10, stk. 3
Artikel 14, stk. 1 Artikel 14, stk. 2 Artikel 14, stk. 3		Artikel 10, stk. 1 Artikel 12, stk. 1 Artikel 12, stk. 2 til 6
Artikel 14a		Artikel 13
Artikel 14b, stk. 1 Artikel 14b, stk. 2 Artikel 14b, stk. 3 Artikel 14b, stk. 4 Artikel 14b, stk. 5 Artikel 14b, stk. 6 Artikel 14b, stk. 7 Artikel 14b, stk. 8		Artikel 14, stk. 2, og artikel 15, stk. 4 Artikel 14, stk. 3 Artikel 14, stk. 1 Artikel 14, stk. 4 Artikel 15, stk. 1 og 2 Artikel 15, stk. 3 Artikel 15, stk. 5 Artikel 15, stk. 6
Artikel 15, stk. 1 Artikel 15, stk. 2		Artikel 16, stk. 1 Artikel 16, stk. 2
Artikel 16, stk. 1 Artikel 16, stk. 2 Artikel 16, stk. 3		Artikel 17, stk. 1 Artikel 17, stk. 2 Artikel 17, stk. 3
Artikel 17, stk. 1 Artikel 17, stk. 2 Artikel 17, stk. 3 Artikel 17, stk. 4		— Artikel 23, stk. 1 og 2 Artikel 24, stk. 1 og 2 Artikel 24, stk. 3

Forordning (EF) nr. 659/97	Forordning (EF) nr. 1492/97	Nærværende forordning
Artikel 18, stk. 1 Artikel 18, stk. 2 Artikel 18, stk. 3 Artikel 18, stk. 4		— Artikel 23, stk. 3 — —
Artikel 19, stk. 1 Artikel 19, stk. 2 Artikel 19, stk. 3		Artikel 25 Artikel 26, stk. 2 Artikel 28 Artikel 27, stk. 2
Artikel 20, stk. 1 Artikel 20, stk. 2 Artikel 20, stk. 3 Artikel 20, stk. 4 Artikel 20, stk. 5 Artikel 20, stk. 6 Artikel 20, stk. 7		Artikel 27, stk. 1 Artikel 27, stk. 1 Artikel 27, stk. 1 — Artikel 27, stk. 1 Artikel 25 Artikel 28
Artikel 21		Artikel 29
Bilag I Bilag II Bilag III Bilag IV Bilag V Bilag VI Bilag VII Bilag VIII		— — — Bilag III Bilag V Bilag IV Bilag I Bilag II
	Artikel 1 Artikel 2 Artikel 3 Artikel 4 Artikel 5 Artikel 6 Artikel 7	Artikel 18, stk. 1 Artikel 18, stk. 2 Artikel 18, stk. 3 Artikel 19 Artikel 24, stk. 2 Artikel 18, stk. 4 Artikel 18, stk. 5

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 104/2004**af 22. januar 2004****om fastsættelse af regler for organisation og sammensætning af klagenævnet for Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1592/2002 af 15. juli 2002 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1701/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 31, stk. 3 og artikel 32, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1592/2002 giver Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (herefter benævnt »agenturet») beføjelser til at træffe individuelle afgørelser vedrørende luftdygtigheds- og miljøcertificering, undersøgelse af virksomheder samt betaling af gældende gebyr og afgifter; den opretter også et klagenævn, over for hvilket sådanne individuelle afgørelser, der er truffet af agenturet, kan påklages.
- (2) Artikel 31 og 32 i forordning (EF) nr. 1592/2002 tillægger Kommissionen bemyndigelse til at vedtage mere detaljerede regler om, hvor mange klagenævn der skal være, hvordan arbejdet fordeles, og hvilke kvalifikationer medlemmerne af hvert nævn skal besidde, hvilke beføjelser de enkelte medlemmer har i afgørelsernes forberedelsesfase, samt om afstemningsbetingelserne.
- (3) Det forventes, at antallet af klager vil blive ret begrænset, i det mindste så længe forordning (EF) nr. 1592/2002 ikke er blevet ændret med henblik på at udvide anvendelsesområdet til at omfatte luftfartsoperationer og certificering af flyvebesætninger.
- (4) Nævnet undersøger spørgsmål, hvor der først og fremmest kræves et højt niveau af generel teknisk erfaring på certificeringsområdet. Det er dog nødvendigt, at nævnets formandskab holdes af et juridisk kvalificeret medlem med anerkendt erfaring i fællesskabsret og international ret. Dette medlem bør være formanden.
- (5) For at lette tilrettelæggelsen og behandlingen af klager bør der for hver enkelt sag udpeges en referent, der bl.a. er ansvarlig for udfærdigelsen af kommunikation med parterne og for udarbejdelsen af udkast til afgørelse.
- (6) For at sikre, at klagenævnet kan fungere smidigt og effektivt, bør det tilknyttes et registreringskontor, hvis personale skal tage sig af alle opgaver, der ikke indebærer stillingtagen til problemer af retlig eller teknisk art.

- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det ved artikel 54, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1592/2002 nedsatte udvalg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1**Antallet af nævn**

Til at træffe afgørelser om klager over de afgørelser, der er omhandlet i artikel 35 af forordning (EF) nr. 1592/2002, oprettes der et klagenævn.

Artikel 2**Medlemmernes kvalifikationer**

1. Klagenævnet består af to teknisk kvalificerede medlemmer og ét juridisk kvalificeret medlem, der skal være formand for nævnet.
2. De teknisk kvalificerede medlemmer og deres suppleanter skal have en akademisk eller tilsvarende uddannelse og betydelig erfaring på certificeringsområdet inden for et eller flere af de fagområder, der er opført i bilag I til denne forordning.
3. Det juridisk kvalificerede medlem og hans suppleant skal være juridisk kandidat med anerkendt erfaring i fællesskabsret og international lovgivning.

Artikel 3**Formandens beføjelser**

1. Klagenævnet indkaldes af formanden. Formanden sikrer kvalitet og sammenhæng i nævnets afgørelser.
2. Formanden udpeger et af nævnets medlemmer til referent for undersøgelsen af en klage.

Artikel 4**Referenternes rolle**

1. Referenten foretager en indledende undersøgelse af klagesagen.

⁽¹⁾ EFT L 240 af 7.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 243 af 27.9.2003, s. 5.

2. Referenten sikrer indgående høring af og udveksling af oplysninger med parterne i sagen. Med henblik herpå skal referenten:

- a) udfærdige meddelelser til sagens parter efter instruks fra formanden for nævnet
 - b) meddele alle mangler, som en part i sagen skal råde bod på
 - c) fastsætte rimelige frister for sagens behandling i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1592/2002 samt
 - d) underskrive alle meddelelser på nævnets vegne.
3. Referenten forbereder nævnets interne møder og de mundtlige forhandlinger.
4. Referenten udarbejder et udkast til afgørelse.

Artikel 5

Registreringskontor ved klagenævnet

1. Den administrerende direktør opretter et registreringskontor ved klagenævnet. Det ansatte personale ved registreringskontoret deltager ikke i agenturets forhandlinger vedrørende afgørelser, der kan påklages.
2. Personalet ved registreringskontoret har især ansvaret for:
 - a) at føre den journal, som oprettes af formanden, og hvori alle klager og dertil hørende dokumentation indføres i kronologisk orden
 - b) at modtage, oversende og opbevare dokumenter
 - c) at udføre andre opgaver for klagenævnet, der ikke indebærer stillingtagen til problemer af retlig eller teknisk art, navnlig med hensyn til repræsentation, indlevering af oversættelser og tilstillelse af meddelelser

- d) for hver ny klage at forelægge formanden for klagenævnet en rapport om, hvorvidt klagen kan antages til behandling
- e) at tage referat af de mundtlige forhandlinger, når det er relevant.

Artikel 6

Rådslagning

1. Kun medlemmer af nævnet deltager i rådslagningen; formanden for klagenævnet kan dog tillade, at også andre ansatte, såsom personale ved registreringskontoret eller tolke, medvirker. Rådslagningen er hemmelig.
2. Under rådslagningen mellem nævnets medlemmer udtaler referenten sig som den første og formanden som den sidste.

Artikel 7

Afstemningsregler og -rækkefølge

1. Klagenævnets afgørelser træffes med stemmeflerhed. Ved stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.
2. Når afstemning er nødvendig, følges den rækkefølge, der er fastsat i artikel 6, stk. 2. Det er ikke tilladt at undlade at stemme.

Artikel 8

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. januar 2004.

På Kommissionens vegne

Loyola DE PALACIO

Næstformand

BILAG

LISTE OVER FAGOMRÅDER

- 1) Nedenstående tekniske fagområder:
 - i) Flyvning/Præstation
 - ii) Struktur
 - iii) Hydromekaniske systemer
 - iv) Rotor/Transmissionssystemer
 - v) Elektricitet/HIRF (High Intensity Radiated Field)/Lynnedslag
 - vi) Luftfartselektronik/Software
 - vii) Fremdriftsanordninger/Brændstofs systemer
 - viii) Kabinesikkerhed/Miljøsystemer
 - ix) Støj/Emissioner
 - x) Vedvarende luftdygtighed/direktiv om luftdygtighed anvendt på følgende luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur:
 - a) Store fastvingede fly
 - b) Rotorfly
 - c) Små fly
 - d) Varmluftsballeroner/Luftskibe/Svævefly/Ubemandede luftfartøjer (UAV)
 - e) Motorer/APU/Propellere
 - 2) Godkendelse af og kvalitetssystemer i forbindelse med:
 - i) Konstruktionsorganisationer
 - ii) Produktionsorganisationer
 - iii) Vedligeholdelsesorganisationer.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 105/2004**af 22. januar 2004****om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2196/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, litra a) og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 27, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), c), d), f), g) og h), i nævnte forordning omhandlede produkter og priserne inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution, når disse produkter udføres i form af varer, der er anført i bilag V til nævnte forordning. I Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutionsordningen og af kriterier for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er opført i traktatens bilag I ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 740/2003 ⁽⁴⁾, præciseres det, for hvilke af disse produkter der skal fastsættes en restitutionssats, der gælder ved disse produkters udførsel i form af varer, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 1260/2001.

(2) I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1520/2000 fastsættes restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert af de pågældende basisprodukter for hver måned.

(3) I henhold til artikel 27, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 samt artikel 11 i den landbrugsaftale, der blev indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, må eksportrestitutionen for et produkt, der er iblandet en vare, ikke være større end restitutionen for dette produkt, når det udføres i uændret stand.

(4) De restitutioner, der er fastsat i nærværende forordning, må forudfastsættes, da markedssituationen for de kommende måneder ikke kan forudses på nærværende tidspunkt.

(5) De forpligtelser, der er indgået om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag I, kan bringes i fare, hvis der forudfastsættes høje restitutionssatser. Der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse situationer, uden at indgåelsen af langfristede kontrakter dermed forhindres. Fastsættelsen af en specifik restitutionssats for forudfastsættelsen af restitutionerne er en foranstaltning, der kan sikre, at disse forskellige målsætninger bliver opfyldt.

(6) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1039/2003 af 2. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Estland og for udførsel af visse landbrugsprodukter til Estland ⁽⁵⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1086/2003 af 18. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Slovenien og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Slovenien ⁽⁶⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1087/2003 af 18. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Letland og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Letland ⁽⁷⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1088/2003 af 18. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Litauen og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Litauen ⁽⁸⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1089/2003 af 18. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Slovakiet og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Slovakiet ⁽⁹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 1090/2003 af 18. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Tjekkiet og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Tjekkiet ⁽¹⁰⁾ kan der med virkning fra den 1. juli 2003 ikke ydes eksportrestitutioner for forarbejdede landbrugsprodukter, som ikke er anført i traktatens bilag I, når de udføres til Estland, Slovenien, Letland, Litauen, Slovakiet eller Tjekkiet.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 328 af 17.12.2003, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 106 af 29.4.2003, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 151 af 19.6.2003, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 163 af 1.7.2003, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 163 af 1.7.2003, s. 19.

⁽⁸⁾ EUT L 163 af 1.7.2003, s. 38.

⁽⁹⁾ EUT L 163 af 1.7.2003, s. 56.

⁽¹⁰⁾ EUT L 163 af 1.7.2003, s. 73.

- (7) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 999/2003 af 2. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Ungarn og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Ungarn ⁽¹⁾ kan der med virkning fra den 1. juli 2003 ikke ydes eksportrestitutioner for varer omhandlet i artikel 1, stk. 2, i nævnte forordning, når de udføres til Ungarn.
- (8) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1890/2003 af 27. oktober 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Malta og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Malta ⁽²⁾ kan der med virkning fra den 1. november 2003 ikke ydes eksportrestitutioner for forarbejdede landbrugsprodukter, som ikke er anført i traktatens bilag I, når de udføres til Malta.
- (9) Under hensyn til overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.

- (10) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der gælder for de i bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000 og de i artikel 1, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 anførte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er anført i bilag V til forordning (EF) nr. 1260/2001, fastsættes som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. januar 2004.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 146 af 13.6.2003, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 278 af 29.10.2003, s. 1.

BILAG

Restitutionssatser fra 23. januar 2004 for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, der ikke omfattes af traktatens bilag I

KN-kode	Varebeskrivelse	Restitutionssatser i EUR/100 kg ⁽¹⁾	
		i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
1701 99 10	Hvidt sukker	49,95	49,95

⁽¹⁾ Med virkning fra den 1. juli 2003 finder disse satser ikke anvendelse på udførsel til Estland, Letland, Litauen, Slovakiet, Slovenien eller Tjekkiet af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I, og på udførsel til Ungarn af de varer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 999/2003. Med virkning fra den 1. november 2003 finder disse satser ikke anvendelse ved udførsel til Malta af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 106/2004**af 22. januar 2004****om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1784/2003⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92 og til artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i hver af de to forordninger, og priserne inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutionsordningen og af kriterier for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er opført i traktatens bilag I⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 740/2003⁽⁶⁾, præciseres det, for hvilke af disse produkter der skal fastsættes en restitutionssats, der gælder ved disse produkters udførsel i form af varer, som er anført i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til forordning (EF) nr. 3072/95.
- (3) I henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1520/2000 fastsættes restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert af de pågældende basisprodukter hver måned.
- (4) De forpligtelser, der er indgået om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag I, kan bringes i fare, hvis der forudfastsættes høje restitutionssatser. Der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse situationer, uden at indgåelsen af langfristede kontrakter dermed forhindres. Fastsættelsen af en specifik restitutionssats for forudfastsættelsen af restitutionerne er en foranstaltning, der kan sikre, at disse forskellige målsætninger bliver opfyldt.

- (5) Som følge af ordningen mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om Fællesskabets eksport af pastaproducter til De Forenede Stater, der godkendtes ved Rådets afgørelse 87/482/EØF⁽⁷⁾, er det nødvendigt at differentiere restitutionen for varer henhørende under KN-kode 1902 11 00 og 1902 19 00 alt efter varernes bestemmelsessted.
- (6) I henhold til artikel 4, stk. 3 og 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000 skal der fastsættes en nedsat eksportrestitutionssats, idet der tages hensyn til produktionsrestitutionen i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 1722/93⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1786/2001⁽⁹⁾, for det anvendte basisprodukt i den periode, hvor varerne anses for fremstillet.
- (7) Spiritusholdige drikkevarer anses for at være mindre følsomme over for prisen på korn, der anvendes ved fremstillingen heraf. I protokol nr. 19 til akten om Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongeriges tiltrædelse bestemmes der imidlertid, at der skal vedtages de nødvendige foranstaltninger for at lette anvendelsen af korn fra Fællesskabet til fremstilling af spiritus på basis af korn. Den restitutionssats, der skal anvendes for korn, der udføres i form af spiritusholdige drikkevarer, bør derfor justeres.
- (8) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1039/2003 af 2. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Estland og for udførsel af visse landbrugsprodukter til Estland⁽¹⁰⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1086/2003 af 18. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Slovenien og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Slovenien⁽¹¹⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1087/2003 af 18. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Letland og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Letland⁽¹²⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1088/2003 af 18. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Litauen og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Litauen⁽¹³⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1089/2003 af 18. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Slovakiet og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT L 117 af 15.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 106 af 29.4.2003, s. 12.

⁽⁷⁾ EFT L 275 af 29.9.1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EFT L 159 af 1.7.1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EFT L 242 af 12.9.2001, s. 3.

⁽¹⁰⁾ EUT L 151 af 19.6.2003, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT L 163 af 1.7.2003, s. 1.

⁽¹²⁾ EUT L 163 af 1.7.2003, s. 19.

⁽¹³⁾ EUT L 163 af 1.7.2003, s. 38.

Slovakiet ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 1090/2003 af 18. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Tjekkiet og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Tjekkiet ⁽²⁾ kan der med virkning fra den 1. juli 2003 ikke ydes eksportrestitutioner for forarbejdede landbrugsprodukter, som ikke er anført i traktatens bilag I, når de udføres til Estland, Slovenien, Letland, Litauen, Slovakiet eller Tjekkiet.

- (9) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 999/2003 af 2. juni 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Ungarn og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Ungarn ⁽³⁾ kan der med virkning fra den 1. juli 2003 ikke ydes eksportrestitutioner for varer omhandlet i artikel 1, stk. 2, i nævnte forordning, når de udføres til Ungarn.
- (10) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1890/2003 af 27. oktober 2003 om autonome og midlertidige foranstaltninger for indførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter med oprindelse i Malta og for udførsel af visse forarbejdede landbrugsprodukter til Malta ⁽⁴⁾ kan der med virkning fra den 1. november 2003 ikke ydes

eksportrestitutioner for forarbejdede landbrugsprodukter, som ikke er anført i traktatens bilag I, når de udføres til Malta.

- (11) Under hensyn til overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.
- (12) Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der gælder for de i bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000 og de i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95 anførte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er anført henholdsvis i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til forordning (EF) nr. 3072/95, fastsættes som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. januar 2004.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 163 af 1.7.2003, s. 56.

⁽²⁾ EUT L 163 af 1.7.2003, s. 73.

⁽³⁾ EUT L 146 af 13.6.2003, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT L 278 af 29.10.2003, s. 1.

BILAG

Restitutionsatser fra 23. januar 2004 for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Restitutionsats pr. 100 kg af basisproduktet ⁽²⁾	
		i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
1001 10 00	Hård hvede: – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater – i andre tilfælde	— —	— —
1001 90 99	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug: – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater – i andre tilfælde: – – såfremt artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000 finder anvendelse ⁽³⁾ – – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under underkapitel 2208 ⁽⁴⁾ – – i andre tilfælde	— — — — —	— — — — —
1002 00 00	Rug	—	—
1003 00 90	Byg: – for så vidt angår varer henhørende i underkapitel 2208 ⁽⁴⁾ – i andre tilfælde	— —	— —
1004 00 00	Havre	—	—
1005 90 00	Majs, anvendt i form af: – stivelse: – – såfremt artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000 finder anvendelse ⁽³⁾ – – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under underkapitel 2208 ⁽⁴⁾ – – i andre tilfælde – glucose, glucosesirup, maltodextrin, maltodextrinsirup under KN-kode 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79 og 2106 90 55 ⁽⁵⁾ : – – såfremt artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000 finder anvendelse ⁽³⁾ – – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under underkapitel 2208 ⁽⁴⁾ – – i andre tilfælde – for så vidt angår varer henhørende i underkapitel 2208 ⁽⁴⁾ – andre (også i uforarbejdet stand) Kartoffelstivelse under KN-kode 1108 13 00 som ligestilles med et produkt, der er fremstillet ved forarbejdning af majs: – såfremt artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1520/2000 finder anvendelse ⁽³⁾ – – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under underkapitel 2208 ⁽⁴⁾ – i andre tilfælde	2,919 — 2,919 2,189 — 2,189 — 2,919 2,919 — 2,919	2,919 — 2,919 2,189 — 2,189 — 2,919 2,919 — 2,919

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Restitutionsats pr. 100 kg af basisproduktet ⁽²⁾	
		i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
ex 1006 30	Sleben ris:		
	– rundkornet	12,400	12,400
	– middeldkornet	12,400	12,400
	– langkornet ris	12,400	12,400
1006 40 00	Brudris	3,200	3,200
1007 00 90	Sorghum, undtagen hybridsorghum til udsæd	—	—

⁽¹⁾ De anvendte mængder af bearbejdede eller ligestillede produkter skal i givet fald multipliceres med de koefficienter, der er angivet i bilag E til Kommissionens ændrede forordning (EF) nr. 1520/2000 (EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Med virkning fra den 1. juli 2003 finder disse satser ikke anvendelse ved udførsel til Estland, Letland, Litauen, Slovakiet, Slovenien eller Tjekkiet af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I, og ved udførsel til Ungarn af de varer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 999/2003. Med virkning fra den 1. november 2003 finder disse satser ikke anvendelse ved udførsel til Malta af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I.

⁽³⁾ Den pågældende vare henhører under KN-kode 3505 10 50.

⁽⁴⁾ Varer, der er opført i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller omhandlet i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2825/93.

⁽⁵⁾ For sirup henhørende under KN-kode 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 60 90, fremstillet ved blanding af glucosesirup og fructosesirup, ydes kun eksportrestitution for glucosesirup.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 107/2004**af 22. januar 2004****om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2196/2003 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af melasse inden for sektoren for sukker og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 79/2003 ⁽⁴⁾, særlig artikel 1, stk. 2, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsentative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 785/68 ⁽⁵⁾. Denne pris fastsættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1 i nævnte forordning.
- (2) Den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-grænseovergangssted, som er Amsterdam. Denne pris skal beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af noteringer eller priser på dette marked, der er justeret under hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til standardkvaliteten. Standardkvaliteten for melasse blev defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68.
- (3) Ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplysninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede priser på vigtige markeder i tredjelande samt om købekontrakter indgået i den internationale samhandel, som Kommissionen har fået kendskab til enten gennem medlemsstaterne eller på eget initiativ. Ved denne konstatering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræsentativt for markedets faktiske tendens.
- (4) Der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun vedrører en ringe mængde, der ikke er repræsentativ for

markedet. Der skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke kan anses for repræsentative for markedets faktiske udvikling.

- (5) For at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 785/68.
- (6) Undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbudspris, der har tjent som grundlag for den foregående konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbudspriser, som ikke synes at være tilstrækkeligt repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative pris.
- (7) Når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1422/95. Såfremt importtolden suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne told.
- (8) Anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden for de pågældende produkter som anført i bilaget til nærværende forordning.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. januar 2004.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.⁽²⁾ EUT L 328 af 17.12.2003, s. 17.⁽³⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 12.⁽⁴⁾ EFT L 13 af 18.1.2003, s. 4.⁽⁵⁾ EFT L 145 af 27.6.1968, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. januar 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. januar 2004 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	5,79	0,40	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	8,33	—	0

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

⁽²⁾ Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 108/2004**af 22. januar 2004****om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 27, stk. 5, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan forskellen mellem noteringerne og priserne på verdensmarkedet for de produkter, som er nævnt i forordningens artikel 1, stk. 1, litra a), og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I henhold til forordning (EF) nr. 1260/2001 skal restitutionerne for hvidt sukker og råsukker, der ikke er denatureret, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmarkedet for sukker og navnlig under hensyntagen til de pris- og omkostningsfaktorer, som er nævnt i forordningens artikel 28. Ifølge samme artikel skal der endvidere tages hensyn til de påtænkte udførsels økonomiske aspekt.
- (3) For råsukkers vedkommende skal restitutionen fastsættes for standardkvaliteten. Denne er defineret i bilag I, punkt II, i forordning (EF) nr. 1260/2001. Denne restitution fastsættes i øvrigt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 4, i nævnte forordning. Kandissukker er defineret i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 af 7. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner i sukkersektoren ⁽²⁾. Den således beregnede restitution bør, for så vidt angår sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, gælde for det pågældende sukkers saccharoseindhold og fastsættes pr. 1 % af dette indhold.
- (4) I særlige tilfælde kan restitutionsbeløbet fastsættes i retsakter af anden karakter.
- (5) Restitutionen skal fastsættes hver anden uge. Den kan ændres i mellemtiden.
- (6) Efter artikel 27, stk. 5, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan situationen på verdensmarkedet eller særlige forhold på visse markeder gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for de produkter, der er nævnt i den pågældende forordnings artikel 1, efter bestemmelsessted.

- (7) Den betydelige og hurtige stigning i præferenceimporten af sukker fra de vestlige Balkanlande siden begyndelsen af 2001 og eksporten af sukker fra Fællesskabet til disse lande forekommer meget unaturlig.
- (8) For at undgå misbrug i form af reimport i Fællesskabet af sukker, for hvilket der er ydet eksportrestitution, bør der for de i denne forordning omhandlede produkter ikke fastsættes restitution ved eksport til de vestlige Balkanlande.
- (9) I handelen med visse produkter inden for sukkersektoren mellem på den ene side Fællesskabet og på den anden side Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet, i det følgende benævnt »de nye medlemsstater«, finder importafgifter og eksportrestitutioner stadig anvendelse, og eksportrestitutionerne er betydeligt højere end importafgifterne. Med disse landes forestående tiltrædelse af Fællesskabet den 1. maj 2004 kan den betydelige forskel mellem afgiften ved import og restitutionen ved eksport af de pågældende produkter føre til spekulationsforretninger.
- (10) For at undgå misbrug i form af reimport eller genindførsel i Fællesskabet af produkter fra sukkersektoren, for hvilke der er ydet eksportrestitution, bør der for ingen af de nye medlemsstater fastsættes nogen afgift eller restitution for de i denne forordning omhandlede produkter.
- (11) Under hensyn til disse forhold og den nuværende situation på sukkermarkedet, navnlig noteringer og priser på sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet, bør der fastsættes passende restitutionsbeløb.
- (12) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1260/2001, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. januar 2004.

⁽¹⁾ Forordning ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 (EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26).

⁽²⁾ EFT L 214 af 8.9.1995, s. 16.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. januar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

EKSPORTRESTITUTIONER FOR HVIDT SUKKER OG RÅSUKKER I UFORARBEJDET STAND, DER SKAL ANVENDES FRA DEN 23. JANUAR 2004

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	45,95 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	45,95 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	45,95 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	45,95 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,4995
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	49,95
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	49,95
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	49,95
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,4995

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1779/2002 (EFT L 269 af 5.10.2002, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

S00: Alle bestemmelsessteder (tredjelande, andre områder, proviantering og bestemmelsessteder, der ligestilles med eksport fra EU) undtagen Albanien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Serbien og Montenegro (inklusive Kosovo som defineret i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution nr. 1244 af 10. juni 1999), Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet, bortset fra sukker, der er tilsat de produkter, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 2201/96 (EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Dette beløb gælder for rå sukker med en udbyttesats på 92 %. Hvis udbyttesatsen for det eksporterede rå sukker er forskellig fra 92 %, beregnes restitutionsbeløbet efter bestemmelserne i artikel 28, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1260/2001.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 109/2004**af 22. januar 2004****om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker til visse tredjelande i forbindelse med den 19. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1290/2003**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2196/2102 ⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1290/2003 af 18. juli 2003 om en særlig løbende licitation for produktionsåret 2003/04 med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker ⁽³⁾, foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker til visse tredjelande.
- (2) I henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1290/2003 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet.

(3) Efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den 19. dellicitation.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 19. dellicitation for hvidt sukker, ifølge forordning (EF) nr. 1290/2003, fastsættes maksimumseksportrestitutionen til visse tredjelande til 53,024 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. januar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 328 af 17.12.2003, s. 17.

⁽³⁾ EUT L 181 af 19.7.2003, s. 7.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 110/2004

af 22. januar 2004

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1104/2003⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i disse forordninger, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling dels med hensyn til de disponible mængder af korn, ris og brudris samt disse produkters pris på Fællesskabets marked, dels med hensyn til priserne for korn, ris, brudris og kornprodukter på verdensmarkedet. Ifølge de samme artikler er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på korn- og rismarkederne og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel samt at tage hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekter og til interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked.
- (3) Ved artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1518/95⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2993/95⁽⁶⁾, om regler for indførsel og udførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris fastsættes de særlige kriterier, der skal tages hensyn til ved beregningen af restitutionen for disse produkter.
- (4) Den restitution, der skal ydes visse forarbejdede produkter, bør alt efter produkterne gradueres i forhold til deres indhold af aske, råcellulose, avner, proteiner,

fedtstoffer eller stivelse, idet indholdet heraf er særlig betegnende med hensyn til mængden af det basisprodukt, som faktisk indeholdes i det forarbejdede produkt.

- (5) For så vidt angår maniokrødder og andre tropiske rødder og rodfrugter såvel som mel heraf gør de påtænkte udførslers økonomiske aspekt, særlig under hensyntagen til disse produkters art og oprindelse, ikke for tiden fastsættelse af en eksportrestitution påkrævet. På grund af Fællesskabets ringe andel i verdenshandelen med visse produkter forarbejdet på basis af korn er fastsættelse af en eksportrestitution for disse ikke for tiden nødvendig.
- (6) Situationen på verdensmarkedet eller visse marketers særlige krav kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter alt efter bestemmelsesstedet.
- (7) Restitutionen skal fastsættes en gang om måneden. Den kan ændres i mellemtiden.
- (8) Visse produkter forarbejdet på basis af majs kan undergå en varmebehandling, der kan medføre ydelse af en restitution, der ikke svarer til produktets kvalitet. Det bør anføres, at produkter med indhold af prægelatineret stivelse ikke kan omfattes af eksportrestitutioner.
- (9) Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 1766/92 og artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 3072/95 omhandlede produkter, for hvilke forordning (EF) nr. 1518/95 gælder, fastsættes i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. januar 2004.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158 af 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 25.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. januar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 22. januar 2004 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	40,87	1104 23 10 9300	C10	EUR/t	33,57
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	35,03	1104 29 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	35,03	1104 29 51 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C11	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C11	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C11	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C10	EUR/t	7,30
1103 19 40 9100	C10	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	52,54	1107 10 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	40,87	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	35,03	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	35,03	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	46,70
1103 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	46,70
1103 19 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	46,70
1103 20 60 9000	C12	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	46,70
1103 20 20 9000	C11	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	48,64
1104 19 69 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	48,64
1104 12 90 9100	C10	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	45,76
1104 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	35,03
1104 19 50 9110	C10	EUR/t	46,70	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	45,76
1104 19 50 9130	C10	EUR/t	37,95	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	35,03
1104 29 01 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	35,03
1104 29 03 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	45,76
1104 29 05 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	35,03
1104 29 05 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	47,94
1104 22 20 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	33,28
1104 22 30 9100	C10	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C10	EUR/t	35,03
1104 23 10 9100	C10	EUR/t	43,79				

⁽¹⁾ Der ydes ingen restitution for produkter, der har undergået en varmebehandling, der medfører prægelatinering af stivelsen.

⁽²⁾ Restitutionerne ydes i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2730/75 (EFT L 281 af 1.11.1975, s. 20), som ændret.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2081/2003 (EFT L 313 af 28.11.2003, s. 11).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat således:

C10 Alle bestemmelsessteder, undtagen Cypern, Tjekkiet, Estland, Ungarn, Litauen, Letland, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet.

C11 Alle bestemmelsessteder, undtagen Bulgarien, Cypern, Tjekkiet, Estland, Ungarn, Litauen, Letland, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet.

C12 Alle bestemmelsessteder, undtagen Cypern, Tjekkiet, Estland, Ungarn, Litauen, Letland, Malta, Polen, Rumænien, Slovenien og Slovakiet.

C13 Alle bestemmelsessteder, undtagen Bulgarien, Cypern, Tjekkiet, Estland, Ungarn, Litauen, Letland, Malta, Polen, Rumænien, Slovenien og Slovakiet.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 111/2004**af 22. januar 2004****om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, særlig artikel 27, stk. 5, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordningen, og priserne for disse produkter i Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I henhold til artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 af 7. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner i sukkersektoren⁽²⁾ er restitutionen for 100 kilogram af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001, og som udføres, lig med basisbeløbet multipliceret med indholdet af saccharose, i givet fald forhøjet med indholdet af andet sukker omregnet til saccharose. Dette indhold af saccharose, som konstateres for det pågældende produkt, bestemmes efter bestemmelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.
- (3) I henhold til artikel 30, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 skal basisbeløbet for restitutionen for sorbose udført i uforarbejdet stand være lig med basisbeløbet for restitutionen med fradrag af en hundrededel af den gældende produktionsrestitution, der i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1265/2001 af 27. juni 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 for så vidt angår produktionsrestitutioner for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri⁽³⁾ gælder for de varer, som er nævnt i bilaget til den pågældende forordning.
- (4) Ifølge artikel 30, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/2001 med hensyn til de andre varer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i nævnte forordning (EØF), og som er udført i uforarbejdet stand, skal basisbeløbet for restitutionen være lig med en hundrededel af et beløb, som beregnes under hensyntagen dels til forskellen mellem

den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i områder uden underskud inden for Fællesskabet i den måned, for hvilken basisbeløbet er fastsat, og de noteringer eller priser for hvidt sukker, der er konstateret på verdensmarkedet, dels til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af basisprodukter fra Fællesskabet med henblik på udførsel af forarbejdede produkter til tredjelande og anvendelsen af produkter fra disse lande, som er godkendt til forædlingshandel.

- (5) Ifølge artikel 30, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan anvendelsen af basisbeløbet indskrænkes til visse af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i nævnte forordning.
- (6) I henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan der ydes restitution ved udførsel af de i artikel 1, stk. 1, litra f), g) og h), i forordningen omhandlede varer i uforarbejdet stand. Restitutionens størrelse skal bestemmes for 100 kg tørstof under særlig hensyntagen til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer henhørende under KN-kode 1702 30 91, til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001, og til de med de påtænkte udførsler forbundne økonomiske aspekter. For produkterne i litra f) og g) i nævnte stk. 1 ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95. For varerne i litra h) ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95.
- (7) Ovennævnte restitutioner skal fastsættes hver måned. De kan ændres i mellemtiden.
- (8) Efter artikel 27, stk. 5, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan situationen på verdensmarkedet eller særlige forhold på visse markeder gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for de produkter, der er nævnt i den pågældende restitutionen for de produkter, der er nævnt i den pågældende forordnings artikel 1, efter bestemmelsessted.
- (9) Den betydelige og hurtige stigning i præferenceimporten fra de vestbalkanske lande siden begyndelsen af 2001 og eksporten af sukker fra EU til disse lande synes at have en udpræget kunstig karakter.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1. Forordning ændret ved forordning (EF) 2196/2003 (EUT L 328 af 17.12.2003, s. 17).

⁽²⁾ EFT L 214 af 8.9.1995, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 63.

- (10) For at undgå misbrug i form af reimport til EU af sukker, for hvilket der er ydet eksportrestitution, bør der for de i denne forordning omhandlede produkter ikke fastsættes restitution ved eksport til de vestbalkanske lande.
- (11) I handelen med visse produkter inden for sukkersektoren mellem på den ene side Fællesskabet og på den anden side Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet, i det følgende benævnt »de nye medlemsstater«, finder importafgifter og eksportrestitutioner stadig anvendelse, og eksportrestitutionerne er betydeligt højere end importafgifterne. Med disse landes forestående tiltrædelse af Fællesskabet den 1. maj 2004 kan den betydelige forskel mellem afgiften ved import og restitutionen ved eksport af de pågældende produkter føre til spekulationsforretninger.
- (12) For at undgå misbrug i form af reimport eller genindførsel i Fællesskabet af produkter fra sukkersektoren, for hvilke der er ydet eksportrestitution, bør der for ingen af de nye medlemsstater fastsættes nogen afgift eller restitution for de i denne forordning omhandlede produkter.
- (13) Under hensyn til disse forhold bør der fastsættes passende restitutionsbeløb for de pågældende produkter.
- (14) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), f), g) og h), i forordning (EF) nr. 1260/2001, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. januar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

**RESTITUTIONER VED EKSPORT I UFORARBEJDET STAND AF SIRUP OG VISSE ANDRE PRODUKTER
INDEN FOR SUKKERSEKTOREN, GÆLDENDE FRA DEN 23. JANUAR 2004**

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg tørstof	49,95 ⁽¹⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg tørstof	49,95 ⁽¹⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg tørstof	94,91 ⁽²⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4995 ⁽³⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg tørstof	49,95 ⁽¹⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4995 ⁽³⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4995 ⁽³⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4995 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg tørstof	49,95 ⁽¹⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4995 ⁽³⁾

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1779/2002 (EFT L 269 af 5.10.2002, s. 6).

De øvrige destinationer fastsættes som følger:

S00: Alle bestemmelsessteder (tredjelande, andre områder, proviantering og bestemmelsessteder, som er ligestillet med eksport fra EU) undtagen Albanien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Serbien og Montenegro (inklusive Kosovo som defineret i resolution 1244 vedtaget af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd den 10. juni 1999), Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet, bortset fra sukker, der er tilsat de produkter, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 (EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Gælder kun for de produkter, der er nævnt i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95.

⁽²⁾ Gælder kun for de produkter, der er nævnt i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95.

⁽³⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for sirup med en renhed på under 85 % (forordning (EF) nr. 2135/95). Saccharoseindholdet bestemmes i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.

⁽⁴⁾ Basisbeløbet anvendes ikke for det produkt, der er defineret i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3513/92 (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 12).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 112/2004**af 22. januar 2004****om udstedelse af importlicenser for olivenolie i forbindelse med det tunesiske toldkontingent**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 2000/822/EF af 22. december 2000 om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tunesiske Republik om gensidige liberaliseringsforanstaltninger og om ændring af landbrugsprotokollerne til associeringsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Tunesiske Republik ⁽¹⁾,under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 312/2001 af 15. februar 2001 om gennemførelsesbestemmelser for indførsel af olivenolie med oprindelse i Tunesien og om fravigelse af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 1476/95 og (EF) nr. 1291/2000 ⁽³⁾, særlig artikel 2, stk. 3 og 4, og

ud fra følgende betragtninger

- (1) I artikel 3, stk. 1 og 2, i protokol 1 til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side ⁽⁴⁾ åbnes der et toldfrit toldkontingent for ubehandlet olivenolie henhørende under KN-kode 1509 10 10 og

1509 10 90, som er fuldstændigt fremstillet i Tunesien, og som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, inden for en mængde, der fastsættes hvert år.

- (2) I artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 312/2001 er der også fastsat månedlige grænser for udstedelse af licenser.
- (3) Der er indgivet ansøgninger til myndighederne efter artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 312/2001 om udstedelse af importlicenser for en samlet mængde, der overstiger grænsen på 1 000 t, der er fastsat for januar.
- (4) Under disse forhold skal Kommissionen fastsætte en nedsættelseskvotient, der gør det muligt at udstede licenser i forhold til den disponible mængde —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De ansøgninger om licensansøgninger, der er indgivet den 19. og 20. januar 2004 i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 312/2001, imødekommes i et omfang på 91,49 % af den mængde, der er ansøgt om.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. januar 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 336 af 30.12.2000, s. 92.

⁽²⁾ EFT L 172 af 30.9.1966, s. 3025/66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001 (EFT L 201 af 26.7.2001, s. 4).

⁽³⁾ EFT L 46 af 16.2.2001, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 97 af 30.3.1998, s. 1.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 113/2004
af 22. januar 2004**

om bud for udførsel af havre, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1814/2003 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1104/2003 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1431/2003 ⁽⁴⁾, særlig artikel 4,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1814/2003 af 15. oktober 2003 om en særlig interventionsforanstaltning for korn i Finland og Sverige i produktionsåret 2003/04 ⁽⁵⁾, særlig artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over eksportrestitutionen for havre, der er produceret i Finland og Sverige til eksport fra Finland og Sverige til alle tredjelande med undtagelse af Bulgarien, Cypern, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Malta, Polen, Tjekkiet, Rumænien, Slovakiet og Slovenien, blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1814/2003.

- (2) I artikel 9 i forordning (EF) nr. 1814/2003 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte, at licitationen skal være uden virkning.
- (3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 16. den 22. januar 2004 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1814/2003 omhandlede licitation over restitutionen ved udførsel af havre, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. januar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158 af 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT L 203 af 12.8.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ EUT L 265 af 16.10.2003, s. 25.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 114/2004**af 22. januar 2004****om bud for indførsel af majs, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2315/2003 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over maksimumsnedsættelsen af importtolden for majs til Portugal fra tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2315/2003⁽³⁾.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1839/95⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2235/2000⁽⁵⁾, kan Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 beslutte, at licitationen skal være uden virkning.

(3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1839/95, bør der ikke fastsættes nogen maksimumsnedsættelse af importtolden.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 16. indtil den 22. januar 2004 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2315/2003 omhandlede licitation over nedsættelsen af importtolden ved indførsel af majs, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 23. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. januar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 342 af 30.12.2003, s. 34.

⁽⁴⁾ EFT L 177 af 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 13.

RÅDETS DIREKTIV 2003/109/EF**af 25. november 2003****om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 3) og 4),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der ifølge traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedtages foranstaltninger, der skal sikre fri bevægelighed for personer, og i forbindelse hermed ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring samt foranstaltninger vedrørende asyl og indvandring og beskyttelse tredjelandstatsborgeres rettigheder.

(2) Under sit ekstraordinære møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 erklærede Det Europæiske Råd, at tredjelandstatsborgeres retsstilling bør tilnærmes EU-borgeres retsstilling, og at en person, der har opholdt sig lovligt i en medlemsstat i en given periode, og som er i besiddelse af en tilladelse til længerevarende ophold, i den pågældende medlemsstat bør indrømmes en række ensartede rettigheder, der ligger så tæt som muligt på unionsborgernes rettigheder.

(3) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(4) Integrationen af tredjelandstatsborgere, der er fastboende i medlemsstaterne, er en meget vigtig faktor til fremme af den økonomiske og sociale samhørighed, som er en af Fællesskabets grundlæggende målsætninger i overensstemmelse med traktaten.

(5) Medlemsstaterne bør gennemføre bestemmelserne i dette direktiv uden forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller ideologi, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formue, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.

(6) Hovedkriteriet for meddelelse af status som fastboende udlænding bør være varigheden af opholdet på medlemsstatens område. Opholdet skal have været lovligt og uden afbrydelse som vidnesbyrd om personens tilknytning til landet. Der bør fastsættes en vis fleksibilitet, så der kan tages hensyn til omstændigheder, der medfører, at en person midlertidigt må forlade det pågældende lands område.

(7) For at opnå status som fastboende udlænding bør tredjelandstatsborgeren bevise, at han råder over de nødvendige midler og en sygeforsikring, så han ikke falder medlemsstaten til byrde. Medlemsstaterne kan, når de vurderer, om der rådes over faste og regelmæssige indtægter, tage hensyn til faktorer såsom bidrag til en pensionsordning og opfyldelse af skattemæssige forpligtelser.

(8) Tredjelandstatsborgere, som ønsker at erhverve eller opretholde status som fastboende udlænding bør ikke udgøre en trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed. Begrebet »den offentlige orden« kan omfatte en dom som følge af, at der er begået grov kriminalitet.

(9) Økonomiske forhold bør ikke være en begrundelse for at nægte en person status som fastboende udlænding og bør ikke anses for at berøre de relevante betingelser.

(10) Der bør udarbejdes et system af procedureregler for behandlingen af ansøgninger om opnåelse af status som fastboende udlænding. Procedurerne bør være effektive og mulige at administrere inden for rammerne af medlemsstaternes normale administration. De bør desuden være gennemsigtige og retfærdige for således at give de pågældende en passende retssikkerhed. De bør ikke udgøre et middel til at hindre udøvelse af opholdsretten.

⁽¹⁾ EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 79.

⁽²⁾ EFT C 284 E af 21.11.2002, s. 102.

⁽³⁾ EFT C 36 af 8.2.2002, s. 59.

⁽⁴⁾ EFT C 19 af 22.1.2002, s. 18.

- (11) Opnåelsen af status som fastboende udlænding bør attesteres ved en opholdstilladelse, hvorved den pågældende umiddelbart og let beviser sin retsstilling. Opholdstilladelsen bør samtidig opfylde en række avancerede tekniske standarder, navnlig vedrørende sikring mod forfalskning, så misbrug undgås i den medlemsstat, hvor status som fastboende udlænding er opnået, og i de medlemsstater, hvor opholdsretten udøves.
- (12) For at udgøre et virkeligt integrationsredskab i det samfund, hvor den fastboende udlænding har slået sig ned, bør denne status som fastboende udlænding sikre, at den pågældende behandles på lige fod med medlemsstatens egne borgere på en lang række økonomiske og sociale områder i henhold til de relevante betingelser i dette direktiv.
- (13) Begrænsningen af ligebehandlingen med hensyn til social bistand og social beskyttelse til centrale ydelser skal forstås således, at begrebet centrale ydelser mindst omfatter en minimal indkomststøtte, bistand ved sygdom og graviditet, bistand til forældre og langtidspleje. De nærmere bestemmelser for tildeling af sådan bistand bør fastsættes efter national lovgivning.
- (14) Medlemsstaterne bør fortsat være underkastet forpligtelsen til at give mindreårige adgang til undervisningssystemet på samme betingelser, som dem der gælder for deres egne statsborgere.
- (15) Tilskud og stipendier i forbindelse med erhvervsuddannelse omfatter ikke foranstaltninger, der finansieres i henhold til sociale bistandsordninger. En forudsætning for at modtage tilskud og stipendier kan endvidere være, at den person, der ansøger om sådanne tilskud og stipendier, opfylder betingelserne for at opnå status som fastboende udlænding. For så vidt angår stipendier kan medlemsstaterne tage hensyn til, at unionsborgerne kan opnå samme fordel i oprindelseslandet.
- (16) Fastboende udlændinge bør omfattes af en forstærket beskyttelse mod udvisning. Beskyttelsen bør baseres på de kriterier, der er fastsat i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis. For at sikre beskyttelse mod udvisning bør medlemsstaterne give reel mulighed for at klage til domstolene.
- (17) Harmoniseringen af betingelserne for at opnå status som fastboende udlænding fremmer den gensidige tillid mellem medlemsstaterne. I nogle medlemsstater udstedes permanente eller tidsbegrænsede opholdstilladelser på betingelser, der er gunstigere end fastsat ved dette direktiv. Traktaten udelukker ikke muligheden af at anvende gunstigere betingelser, men inden for rammerne af dette direktiv bør det dog fastsættes, at tilladelser, der er udstedt på gunstigere og dermed ikke-harmoniserede betingelser, ikke giver adgang til opholdsret i de andre medlemsstater.
- (18) Fastlæggelsen af de betingelser, der skal være opfyldt, for at fastboende tredjelandstatsborgere kan opholde sig i en anden medlemsstat, bør bidrage til den faktiske gennemførelse af det indre marked som et område, hvor alle personer er sikret fri bevægelighed. Det kunne også i høj grad bidrage til mobiliteten, især på Unionens arbejdsmarked.
- (19) Det bør fastsættes, at retten til ophold i en anden medlemsstat kan udnyttes til at arbejde som lønmodtager eller selvstændig, til at studere eller til at slå sig ned uden at udøve erhvervsmæssig virksomhed.
- (20) Familiemedlemmer bør kunne etablere sig i den anden medlemsstat sammen med den fastboende udlænding for at bevare familiens enhed og for ikke at hindre den fastboende udlændings udøvelse af opholdsretten. Med hensyn til familiemedlemmer, som måtte have tilladelse til at ledsage eller slutte sig til fastboende udlændinge, bør medlemsstaterne tage særligt hensyn til handicappede voksne børn og slægtninge i første led i den direkte opstigende linje, der er afhængige af dem.
- (21) Den medlemsstat, hvor den fastboende udlænding agter at udøve sin opholdsret, bør have mulighed for at kontrollere, at den pågældende person opfylder de betingelser, der gælder for ophold på dens område. Den bør ligeledes have mulighed for at kontrollere, at den pågældende person ikke udgør en umiddelbar risiko for den offentlige orden, indre sikkerhed eller folkesundheden.
- (22) For ikke at gøre udøvelsen af opholdsretten virkningsløs, bør den fastboende udlænding i den anden medlemsstat have de samme rettigheder som i den medlemsstat, hvor han har opnået status som fastboende udlænding. Det forhold, at den pågældende har fået tilkendt sociale bistandsydelser, er ikke til hinder for at medlemsstaten inddrager opholdstilladelsen, hvis den pågældende ikke længere opfylder kravene i dette direktiv.
- (23) Tredjelandstatsborgere bør have mulighed for at opnå status som fastboende udlænding i den medlemsstat, som de er flyttet til og har besluttet at bosætte sig i, på tilsvarende vilkår som dem, der gælder for at opnå denne status i den første medlemsstat.

- (24) Målene for det foreslåede tiltag, nemlig at fastlægge betingelserne for meddelelse og inddragelse af status som fastboende udlænding og de dertil knyttede rettigheder samt fastlægge betingelserne for fastboende udlændinges udøvelse af opholdsretten i de andre medlemsstater, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang eller virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (25) I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager disse stater ikke i vedtagelsen af dette direktiv og er ikke bundet af det og skal ikke anvende det, medmindre andet følger af protokollens artikel 4.
- (26) I henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, der ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Dette direktiv har til formål at fastlægge:

- a) de betingelser, hvorpå en medlemsstat meddeler tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt på dens område, status som fastboende udlænding eller inddrager denne status, og de dertil knyttede rettigheder, og
- b) betingelserne for ophold i andre medlemsstater end den, der har meddelt tredjelandstatsborgere status som fastboende udlænding.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »tredjelandstatsborger«: en person, der ikke er unionsborger i henhold til traktatens artikel 17, stk. 1
- b) »fastboende udlænding«: en tredjelandstatsborger, der har opnået status som fastboende udlænding i henhold til artikel 4-7
- c) »første medlemsstat«: den medlemsstat, der først meddeler en tredjelandstatsborger status som fastboende udlænding
- d) »anden medlemsstat«: en anden medlemsstat end den, der først har meddelt en tredjelandstatsborger status som fastboende udlænding, og hvori denne udøver sin opholdsret
- e) »familiemedlemmer«: tredjelandstatsborgere, som opholder sig i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring ⁽¹⁾
- f) »flygtning«: en tredjelandstatsborger, der har status som flygtning i henhold til Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
- g) »EF-opholdstilladelse for fastboende udlænding«: opholdstilladelse, som medlemsstaten udsteder, når den pågældende person opnår status som fastboende udlænding.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt på en medlemsstats område.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere, der
 - a) har taget ophold med henblik på studier eller erhvervsuddannelse
 - b) har tilladelse til midlertidigt ophold i en medlemsstat eller har ansøgt om tilladelse til midlertidigt ophold og afventer, at der træffes afgørelse om deres status
 - c) har tilladelse til ophold i en medlemsstat i medfør af subsidiære former for beskyttelse i henhold til medlemsstaternes internationale forpligtelser, nationale lovgivning eller nationale praksis, eller som har ansøgt om tilladelse til ophold under påberåbelse af en sådan beskyttelse og afventer, at der træffes afgørelse om deres status

⁽¹⁾ EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12.

- d) er flygtninge eller har ansøgt om at blive anerkendt som flygtninge, men om hvis anmodning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse
- e) har taget ophold af årsager, der udelukkende er af midlertidig karakter, f.eks. arbejde som au pair eller sæsonarbejder, som lønmodtager udstationeret af en tjenesteyder med henblik på grænseoverskridende tjenesteydelser eller som leverandør af grænseoverskridende tjenesteydelser, eller hvis opholdstilladelsen formelt er blevet begrænset
- f) har en retsstilling, som er fastsat ved Wienerkonventionen fra 1961 om diplomatiske forbindelser, Wienerkonventionen fra 1963 om konsulære forbindelser, konventionen fra 1969 om særlige missioner eller Wienerkonventionen fra 1975 om staters repræsentation over for internationale organisationer af universel karakter.
3. Dette direktiv er ikke til hinder for anvendelse af gunstigere bestemmelser, der måtte gælde i henhold til:
- a) bilaterale og multilaterale aftaler mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og tredjelande på den anden side
- b) bilaterale aftaler, der før direktivets ikrafttræden er indgået mellem en medlemsstat og et tredjeland
- c) den europæiske bosættelseskonvention af 13. december 1955, den europæiske socialpagt af 18. oktober 1961, den reviderede europæiske socialpagt af 3. maj 1987 og den europæiske konvention om vandrende arbejdstageres retsstilling af 24. november 1977.

KAPITEL II

STATUS SOM FASTBOENDE UDLÆNDING I EN MEDLEMS-STAT

Artikel 4

Opholdets varighed

1. Medlemsstaterne meddeler tredjelandsskatsborgere, der har opholdt sig lovligt og uden afbrydelse på deres område i fem år umiddelbart forud for indgivelsen af den relevante ansøgning, status som fastboende udlænding.
2. Perioder med ophold af de årsager, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, litra e) og f), medregnes ikke ved beregningen af den i stk. 1 nævnte periode.

Med hensyn til de tilfælde, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, litra a), hvor den pågældende tredjelandsskatsborger har fået en opholdstilladelse, som vil sætte ham/hende i stand til opnå status som fastboende udlænding, kan perioder, hvori den

pågældende har opholdt sig i landet med henblik på studier eller erhvervsuddannelse, medregnes, dog kun med halvdelen, ved beregningen af den i stk. 1 nævnte periode.

3. Perioder, hvor personen har været fraværende fra den pågældende medlemsstats område, afbryder ikke varigheden af den i stk. 1 nævnte periode og medregnes ikke ved beregningen, såfremt de er kortere end seks på hinanden følgende måneder og ikke overstiger ti måneder i alt inden for den i stk. 1 nævnte periode.

I specifikke eller usædvanlige tilfælde af midlertidig karakter og i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale ret, kan disse acceptere, at en længere fraværperiode end den, der omhandles i første afsnit, ikke afbryder varigheden af den i stk. 1 nævnte periode. I sådanne tilfælde medregner medlemsstaterne ikke den pågældende fraværperiode ved beregningen af den i stk. 1 nævnte periode.

Uanset andet afsnit kan medlemsstaterne ved beregningen af den i stk. 1 nævnte periode medregne fraværperioder i forbindelse med udstationering af arbejdsmæssige grunde, herunder som led i levering af grænseoverskridende tjenesteydelser.

Artikel 5

Betingelser for at opnå status som fastboende udlænding

1. Medlemsstaterne kræver af tredjelandsskatsborgere bevis for, at de til sig selv og de familiemedlemmer, som de har forsørgerpligt over for, råder over:
- a) faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at de pågældende kan forsørge sig selv og deres familiemedlemmer uden social bistand fra den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne vurderer disse indtægter på grundlag af deres art og regelmæssighed og kan tage hensyn til mindsteniveauet for lønninger og pensioner forud for ansøgningen om opnåelse af status som fastboende udlænding
- b) en sygeforsikring, der dækker alle de risici, der normalt er dækket for den pågældende medlemsstats egne statsborgere.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at tredjelandsskatsborgere opfylder integrationsbetingelser i overensstemmelse med national ret.

Artikel 6

Offentlig orden og offentlig sikkerhed

1. Medlemsstaterne kan nægte en person status som fastboende udlænding, hvis det er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

Når medlemsstaterne træffer en sådan afgørelse, skal de tage hensyn til grovheden eller arten af personens krænkelse af den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed eller til den fare, der er forbundet med vedkommende, samtidig med at de tager behørigt hensyn til varigheden af opholdet og tilknytningen til opholdslandet.

2. Det i stk. 1 omhandlede afslag må ikke begrundes med økonomiske forhold.

Artikel 7

Opnåelse af status som fastboende udlænding

1. For at opnå status som fastboende udlænding skal den pågældende tredjelandstatsborger indgive en ansøgning til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor vedkommende opholder sig. Tredjelandstatsborgeren vedlægger den i henhold til national ret fastsatte dokumentation for, at vedkommende opfylder betingelserne i artikel 4 og 5, samt, hvis det er påkrævet, gyldig rejselegitimation eller en bekræftet kopi heraf.

Den dokumentation, der er omhandlet i første afsnit, kan også omfatte dokumentation vedrørende passende boligforhold.

2. De kompetente nationale myndigheder giver den person, der har indgivet ansøgningen, skriftlig meddelelse om den afgørelse, der er truffet, hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest seks måneder efter ansøgningsdatoen. Afgørelsen meddeles den pågældende tredjelandstatsborger efter procedurerne i den relevante nationale lovgivning.

Den tidsfrist, der er omhandlet i første afsnit, kan forlænges i særlige tilfælde, hvis behandlingen af en ansøgning er kompliceret.

Endvidere orienteres den pågældende person om sine rettigheder og forpligtelser i henhold til dette direktiv.

Eventuelle konsekvenser af, at der ikke foreligger en afgørelse ved udløbet af den frist, der er omhandlet i denne bestemmelse, afgøres efter den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.

3. Hvis betingelserne i artikel 4 og 5 er opfyldt, og den pågældende ikke udgør en trussel som omhandlet i artikel 6, meddeler medlemsstaten den pågældende tredjelandstatsborger status som fastboende udlænding.

Artikel 8

EF-opholdstilladelse for fastboende udlændinge

1. Status som fastboende udlænding er permanent, jf. dog artikel 9.

2. Medlemsstaterne udsteder EF-opholdstilladelse for fastboende udlændinge til fastboende udlændinge. Tilladelsen er gyldig i mindst fem år. Ved udløbet forlænges den automatisk efter ansøgning, hvis det er påkrævet.

3. EF-opholdstilladelsen for fastboende udlændinge udstedes i form af en selvklæbende mærkat eller et særskilt dokument. Den udformes efter reglerne og standardmodellen i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere ⁽¹⁾. Under rubrikken »Tilladelsens art« anfører medlemsstaterne »Fastboende udlænding — EF«.

Artikel 9

Inddragelse eller fortabelse af status som fastboende udlænding

1. Fastboende udlændinge har ikke længere ret til at beholde deres status som fastboende udlændinge i følgende tilfælde:

- a) hvis det fastslås, at status som fastboende udlænding er opnået ved svig
- b) hvis den pågældende udvises under de i artikel 12 omhandlede omstændigheder
- c) hvis den pågældende har været fraværende fra Fællesskabets område i en periode på tolv på hinanden følgende måneder.

2. Uanset stk. 1, litra c), kan medlemsstaterne fastsætte, at fravær, der overstiger tolv på hinanden følgende måneder, eller fravær af specifikke eller usædvanlige grunde ikke medfører inddragelse eller fortabelse af status som fastboende udlænding.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en fastboende udlænding ikke længere har ret til at beholde sin status som fastboende udlænding, hvis den pågældende udgør en trussel mod den offentlige orden som følge af grovheden af de lovovertrædelser, vedkommende har begået, men denne trussel ikke begrundes udvisning efter artikel 12.

4. En fastboende udlænding, der har haft ophold i en anden medlemsstat i overensstemmelse med kapitel III, har ikke længere ret til at beholde sin status som fastboende udlænding i den første medlemsstat, hvis en sådan status meddeles i en anden medlemsstat, jf. artikel 23.

Under alle omstændigheder har den pågældende ikke længere ret til at bevare sin status som fastboende udlænding i den pågældende medlemsstat efter seks års fravær fra den medlemsstat, der meddelte status som fastboende udlænding.

Uanset andet afsnit kan den pågældende medlemsstat fastsætte, at den fastboende udlænding af specifikke grunde kan bevare sin status som fastboende udlænding i den pågældende medlemsstat i tilfælde af fravær i en periode, der overstiger seks år.

5. For så vidt angår de i stk. 1, litra c), og stk. 4 omhandlede tilfælde fastsætter medlemsstater, der har meddelt en sådan status, bestemmelser om en forenklet procedure for generhvervelse af status som fastboende udlænding.

⁽¹⁾ EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1.

Denne procedure gælder især for personer, der har haft ophold i en anden medlemsstat for at gennemføre studier.

Betingelserne og proceduren for generhvervelse af status som fastboende udlænding fastsættes i henhold til national ret.

6. Udløb af en fastboende udlændings EF-opholdstilladelse må under ingen omstændigheder medføre inddragelse eller fortabelse af status som fastboende udlænding.

7. Hvis inddragelse eller fortabelse af status som fastboende udlænding ikke medfører udsendelse, tillader medlemsstaten, at den pågældende person fortsat kan opholde sig på dens område, hvis vedkommende opfylder de betingelser, der er fastsat i den nationale lovgivning, og/eller hvis den pågældende ikke udgør en trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

Artikel 10

Proceduremæssige garantier

1. Enhver afgørelse om afslag på en ansøgning om opnåelse af status som fastboende udlænding eller om at inddrage denne status skal begrundes behørigt. Afgørelsen meddeles den pågældende tredjelandstatsborger efter procedurerne i den relevante nationale lovgivning. I meddelelsen angives eventuelle klagemuligheder og fristen herfor.

2. Hvis der gives afslag på ansøgningen om opnåelse af status som fastboende udlænding, eller hvis denne status inddrages eller fortabes, eller hvis opholdstilladelsen ikke fornyes, har den pågældende ret til domstolsprøvelse i den pågældende medlemsstat.

Artikel 11

Ligebehandling

1. En fastboende udlænding har samme rettigheder som medlemsstatens statsborgere med hensyn til følgende:

- adgang til lønnet arbejde og selvstændig virksomhed, forudsat at arbejdet ikke — heller ikke lejlighedsvis — vedrører udøvelsen af offentlig myndighed, og ansættelses- og arbejdsvilkår, herunder regler om afskedigelse og løn
- undervisning og erhvervsuddannelse, herunder tilskud og stipendier i overensstemmelse med national lovgivning
- anerkendelse af erhvervskompetencegivende eksamensbeviser og andre kvalifikationsbeviser i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer
- social sikring og centrale ydelser, der tildeles som social bistand i henhold til national lovgivning
- skattefordele
- adgang til samt levering af goder og tjenesteydelser, som står til rådighed for offentligheden, herunder adgang til en bolig

g) foreningsfrihed og mulighed for medlemskab af arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisationer eller enhver anden faglig organisation, herunder de fordele, der er forbundet med denne type organisationer, med forbehold af nationale bestemmelser om offentlig orden og offentlig sikkerhed

h) frit at færdes på hele den pågældende medlemsstats område inden for de begrænsninger, der fastsættes af den nationale lovgivning af sikkerhedsmæssige hensyn.

2. For så vidt angår stk. 1, litra b), d), e), f) og g), kan den pågældende medlemsstat begrænse ligebehandling til de tilfælde, hvor det registrerede eller sædvanlige opholdssted for den fastboende udlænding eller de familiemedlemmer, som vedkommende ansøger om ydelser til, ligger inden for den pågældende medlemsstats område.

3. Medlemsstaterne kan begrænse ligebehandling med den pågældende medlemsstats statsborgere i følgende tilfælde:

- Medlemsstaterne kan opretholde begrænsninger i adgangen til erhvervsmæssig virksomhed som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i tilfælde, hvor en sådan virksomhed i overensstemmelse med den eksisterende nationale lovgivning eller EF-lovgivning er forbeholdt den berørte medlemsstats statsborgere, EU-borgere eller EØS-borgere.
- Medlemsstaterne kan kræve bevis for passende sprogkunderskaber med henblik på adgang til undervisning og erhvervsuddannelse. Adgang til studier på universitetsniveau kan gøres betinget af, at særlige uddannelsesmæssige forudsætninger er opfyldt.

4. Medlemsstaterne kan begrænse ligebehandling med hensyn til social bistand og social beskyttelse til centrale ydelser.

5. Medlemsstaterne kan beslutte at tildele yderligere ydelser på de områder, der er omhandlet i stk. 1.

Medlemsstaterne kan endvidere beslutte at give ligebehandling på områder, der ikke er omfattet af stk. 1.

Artikel 12

Beskyttelse mod udvisning

1. Medlemsstaterne kan kun træffe afgørelse om at udvise en fastboende udlænding, hvis vedkommende udgør en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

2. Det i stk. 1 omhandlede afslag må ikke begrundes i økonomiske forhold.

3. Før der træffes afgørelse om udvisning af en fastboende udlænding, skal medlemsstaterne tage hensyn til følgende forhold:

- varigheden af opholdet på medlemsstatens område
- den pågældendes alder

- c) konsekvenserne for den pågældende og dennes familiemedlemmer
 - d) tilknytningen til opholdslandet eller manglende tilknytning til oprindelseslandet.
4. Når der er truffet afgørelse om udvisning, har den fastboende udlænding ret til at lade sagen prøve ved domstolene i den pågældende medlemsstat.
5. Fastboende udlændinge, der ikke råder over tilstrækkelige midler, har ret til retshjælp på samme vilkår som opholdsstatens egne statsborgere.

Artikel 13

Gunstigere nationale bestemmelser

Medlemsstaterne kan udstede permanente eller tidsubegrænsede opholdstilladelser på gunstigere vilkår end fastsat i dette direktiv. Sådanne opholdstilladelser giver ikke adgang til opholdsret i andre medlemsstater som omhandlet i kapitel III i dette direktiv.

KAPITEL III

OPHOLD I DE ANDRE MEDLEMSSTATER

Artikel 14

Princip

1. En fastboende udlænding opnår ret til at opholde sig i andre medlemsstater end den, der har givet vedkommende status som fastboende udlænding, i en periode på over tre måneder, forudsat at betingelserne i dette kapitel er opfyldt.
2. En fastboende udlænding kan opholde sig i en anden medlemsstat med følgende begrundelse:
 - a) for at udøve erhvervsmæssig virksomhed som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende
 - b) for at studere eller gennemføre en erhvervsuddannelse
 - c) af andre årsager.
3. I tilfælde af udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, jf. stk. 2, litra a), kan medlemsstaterne undersøge situationen på deres arbejdsmarked og anvende deres nationale procedurer vedrørende krav i forbindelse med henholdsvis besættelse af en ledig stilling eller udøvelse af en sådan virksomhed.

Af arbejdsmarkedspolitiske årsager kan medlemsstaterne foretrække EU-borgere, tredjelandstatsborgere, hvis dette fremgår af EF-lovgivningen, samt tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold og modtager arbejdsløshedsunderstøttelse i den pågældende medlemsstat.

4. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne begrænse det samlede antal personer, der har ret til opholdstilladelse, forudsat at gældende lovgivning på tidspunktet for vedtagelsen af dette direktiv allerede sætter sådanne grænser for tredjelandstatsborgeres adgang.

5. Dette kapitel vedrører ikke en fastboende udlændings ophold på medlemsstaternes område:

- a) som lønmodtager udstationeret af en tjenesteyder med henblik på ydelse af grænseoverskridende tjenesteydelser
- b) som yder af grænseoverskridende tjenesteydelser.

Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med den nationale lovgivning fastsætte de betingelser, hvorunder fastboende personer, der ønsker at flytte til en anden medlemsstat med henblik på at udøve erhvervsmæssig aktivitet som sæsonarbejder, kan opholde sig i denne medlemsstat. Grænsearbejdere kan også være omfattet af særlige bestemmelser i den nationale lovgivning.

6. Dette kapitel anfægter ikke den relevante EF-lovgivning om social sikring for så vidt angår tredjelandstatsborgere.

Artikel 15

Betingelser for ophold i en anden medlemsstat

1. Den fastboende udlænding skal hurtigst muligt og senest tre måneder efter sin indrejse til den anden medlemsstats område indgive en ansøgning om opholdstilladelse til denne medlemsstats kompetente myndigheder.

Medlemsstaterne kan acceptere, at den fastboende udlænding indgiver ansøgning om opholdstilladelse til de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat, mens vedkommende stadig har ophold i den første medlemsstat.

2. Den anden medlemsstat kan af de pågældende kræve bevis for, at de råder over:

- a) faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at de kan forsørge sig selv og deres familiemedlemmer uden social bistand fra den pågældende medlemsstat. For hver af de kategorier, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, vurderer medlemsstaterne disse indtægter på grundlag af deres art og regelmæssighed og kan tage hensyn til minimumsniveauet for lønninger og pensioner
- b) en sygeforsikring, der dækker alle de risici i den anden medlemsstat, der normalt er dækket for den pågældende medlemsstats egne statsborgere.

3. Medlemsstaterne kan kræve, at tredjelandstatsborgere efterlever integrationsforanstaltninger i overensstemmelse med national ret.

Denne betingelse finder ikke anvendelse, hvis det kræves, at de pågældende tredjelandstatsborgere for at opnå status som fastboende udlændinge har skullet opfylde integrationsbetingelser i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2.

Med forbehold af andet afsnit kan det kræves, at de pågældende personer følger sprogkurser.

4. Ansøgningen skal ledsages af den i henhold til national ret fastsatte dokumentation for, at de pågældende opfylder de relevante betingelser, samt af deres opholdstilladelse som fastboende udlænding og gyldig rejselegitimation eller bekræftede kopier heraf.

Den dokumentation, der er omhandlet i første afsnit, kan også omfatte dokumentation vedrørende passende boligforhold.

Navnlig:

- a) hvis de pågældende personer udfører erhvervsmæssig virksomhed, kan den anden medlemsstat kræve, at de fremlægger bevis for:
 - i) hvis de er arbejdstagere, at de har en arbejdskontrakt, en erklæring fra arbejdsgiveren om deres ansættelse eller et tilbud om en arbejdskontrakt i henhold til betingelserne i national ret. Medlemsstaterne fastsætter, hvilke af disse dokumenter der er påkrævet
 - ii) hvis de udøver selvstændig erhvervsvirksomhed, at de har de midler, der i overensstemmelse med national ret er nødvendige for at udøve sådan erhvervsvirksomhed; de skal fremlægge de nødvendige dokumenter og tilladelser
- b) hvis de pågældende personer studerer eller gennemgår en erhvervsuddannelse, kan den anden medlemsstat kræve, at de fremlægger bevis for, at de er indskrevet ved en godkendt uddannelsesinstitution med henblik på at gennemføre studier eller erhvervsuddannelse.

Artikel 16

Familiemedlemmer

1. Hvis en fastboende udlænding udøver sin opholdsret i en anden medlemsstat, og hvis familien allerede levede sammen i den første medlemsstat, har de familiemedlemmer, der opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF, ret til at ledsage eller slutte sig til den fastboende udlænding.
2. Hvis en fastboende udlænding udøver sin opholdsret i en anden medlemsstat, og hvis familien allerede levede sammen i den første medlemsstat, har andre familiemedlemmer end dem, der er omfattet af artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF, ret til at ledsage eller slutte sig til den fastboende udlænding.
3. For så vidt angår indgivelse af en ansøgning om opholdstilladelse finder bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, anvendelse.
4. Den anden medlemsstat kan kræve, at de pågældende familiemedlemmer sammen med ansøgningen om opholdstilladelse forelægger:
 - a) deres EF-opholdstilladelse som fastboende udlænding eller anden form for opholdstilladelse og gyldig rejselegitimation eller bekræftede kopier heraf
 - b) bevis for, at de har opholdt sig som familiemedlemmer til en fastboende udlænding i den første medlemsstat

c) bevis for, at de råder over faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at de kan forsørge sig selv uden social bistand fra den pågældende medlemsstat, eller at den fastboende udlænding råder over sådanne indtægter og er forsikret på deres vegne, samt en sygeforsikring, der dækker alle risici i den anden medlemsstat. Medlemsstaterne vurderer disse indtægter på grundlag af deres art og regelmæssighed og kan tage hensyn til mindsteniveauet for lønninger og pensioner.

5. Hvis familien ikke levede sammen i den første medlemsstat, finder bestemmelserne i direktiv 2003/86/EF anvendelse.

Artikel 17

Offentlig orden og offentlig sikkerhed

1. Medlemsstaterne kan nægte en fastboende udlænding eller hans familiemedlemmer opholdstilladelse, hvis den pågældende udgør en trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

Når medlemsstaterne træffer en sådan afgørelse, skal de tage hensyn til alvoren eller arten af personens eller dennes familiemedlems/familiemedlemmers krænkelse af den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed eller til den fare, der er forbundet med vedkommende.

2. Den i stk. 1 omhandlede afgørelse må ikke begrundes med økonomiske forhold.

Artikel 18

Folkesundhed

1. Medlemsstaterne kan nægte en fastboende udlænding eller hans familiemedlemmer opholdstilladelse, hvis den pågældende udgør en trussel mod folkesundheden.

2. De eneste sygdomme, der kan begrunde nægtelse af indrejse eller opholdstilladelse på den anden medlemsstats område, er de sygdomme, der er omhandlet i Verdenssundhedsorganisationens gældende relevante instrumenter, samt andre smitsomme infektions- eller parasitsygdomme, som der i værtslandet er truffet beskyttelsesforanstaltninger imod af hensyn til landets egne borgere. Medlemsstaterne må ikke indføre nye og mere restriktive bestemmelser eller former for praksis.

3. Sygdomme, som vedkommende har pådraget sig i den anden medlemsstat efter meddelelsen af den første opholdstilladelse, kan ikke begrunde afslag på fornyelse af opholdstilladelsen eller udsendelse.

4. En medlemsstat kan kræve, at personer, der er omfattet af dette direktiv, underkastes en helbredsundersøgelse for at få fastslået, at de ikke lider af de i stk. 2 nævnte sygdomme. Anvendelsen af sådanne, eventuelt gratis, helbredsundersøgelser må ikke være systematisk.

*Artikel 19***Behandling af ansøgninger og meddelelse af opholdstilladelse**

1. De kompetente nationale myndigheder behandler ansøgningen inden for fire måneder efter den dato, hvor den blev indgivet.

Hvis ansøgningen ikke er ledsaget af den dokumentation, der er nævnt i artikel 15 og 16, eller i særlige tilfælde, hvis behandlingen af ansøgningen er kompliceret, kan den tidsfrist, der er omhandlet i første afsnit, forlænges i en periode på højst tre måneder. I sådanne tilfælde underretter de kompetente nationale myndigheder ansøgeren herom.

2. Hvis betingelserne i artikel 14, 15 og 16 er opfyldt, meddeler den anden medlemsstat den fastboende udlænding en opholdstilladelse, der kan fornyes, jf. dog bestemmelserne om offentlig orden, offentlig sikkerhed og folkesundhed i artikel 17 og 18. Opholdstilladelsen fornyes om nødvendigt efter ansøgning, når den udløber. Den anden medlemsstat underretter den første medlemsstat om sin afgørelse.

3. Den anden medlemsstat giver familiemedlemmer til den fastboende udlænding en opholdstilladelse, der kan fornyes, og som har samme gyldighedsperiode som den opholdstilladelse, den har givet den fastboende udlænding.

*Artikel 20***Proceduremæssige garantier**

1. Enhver afgørelse om afslag på en ansøgning om opholdstilladelse skal begrundes. Afgørelsen meddeles den pågældende tredjelandstatsborger efter procedurerne i den relevante nationale lovgivning. I meddelelsen angives eventuelle klagemuligheder og fristen herfor.

Eventuelle konsekvenser af, at der ikke foreligger en afgørelse ved udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1, afgøres af den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.

2. Hvis der gives afslag på en ansøgning om opholdstilladelse, eller hvis opholdstilladelsen ikke fornys eller inddrages, har den pågældende ret til domstolsprøvelse i den pågældende medlemsstat.

*Artikel 21***Rettigheder i den anden medlemsstat**

1. Så snart en fastboende udlænding får opholdstilladelse i den anden medlemsstat i henhold til artikel 19, skal den pågældende i denne medlemsstat have ligebehandling på de områder og på de betingelser, der er nævnt i artikel 11.

2. Fastboende udlændinge skal have adgang til arbejdsmarkedet i henhold til bestemmelserne i stk. 1.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at de i artikel 14, stk. 2, litra a), nævnte personer, i en periode på højst tolv måneder skal have begrænset adgang til anden virksomhed end den, der ligger til grund for deres opholdstilladelse, på de betingelser, der er fastsat i den nationale ret.

Medlemsstaterne kan i henhold til national ret fastsætte de betingelser, hvorunder de i artikel 14, stk. 2, litra b), eller c), nævnte personer kan udøve erhvervsmæssig virksomhed som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende.

3. Så snart familiemedlemmerne til en fastboende udlænding får meddelt opholdstilladelse i den anden medlemsstat i henhold til artikel 19, nyder de pågældende i denne medlemsstat godt af de samme rettigheder som dem, der er nævnt i artikel 14 i direktiv 2003/86/EF.

*Artikel 22***Inddragelse af opholdstilladelsen og tilbagetagelsespligt**

1. Indtil tredjelandstatsborgeren har opnået status som fastboende udlænding, kan den anden medlemsstat afslå at forny eller beslutte at inddrage opholdstilladelsen og tvinge den pågældende og vedkommendes familiemedlemmer til at forlade dens område i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i national ret, herunder udsendelsesprocedurer, i følgende tilfælde:

- a) ud fra hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, jf. artikel 17
- b) når betingelserne i artikel 14, 15 og 16 ikke længere er opfyldt
- c) når tredjelandstatsborgeren ikke opholder sig lovligt i nævnte medlemsstat.

2. Hvis den anden medlemsstat vedtager en af de i stk. 1 nævnte foranstaltninger, tilbagetager den første medlemsstat øjeblikkeligt og uden formaliteter den fastboende udlænding og vedkommendes familiemedlemmer. Den anden medlemsstat underretter den første medlemsstat herom.

3. Indtil tredjelandstatsborgeren har opnået status som fastboende udlænding, kan den anden medlemsstat med forbehold af den i stk. 2 omhandlede tilbagetagelsespligt i overensstemmelse med og under overholdelse af garantierne i artikel 12 vedtage en beslutning om at udsende tredjelandstatsborgeren fra EU's område ud fra vægtige hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

I sådanne tilfælde hører den anden medlemsstat den første medlemsstat, når den træffer beslutningen.

Når den anden medlemsstat vedtager en beslutning om at udsende den pågældende tredjelandstatsborger, tager den alle relevante foranstaltninger med henblik på en effektiv gennemførelse. I sådanne tilfælde giver den anden medlemsstat den første medlemsstat relevante oplysninger om gennemførelsen af beslutningen om udsendelse.

4. Beslutninger om udsendelse kan ikke ledsages af et permanent opholdsforbud i de i stk. 1, litra b) og c), nævnte tilfælde.

5. Tilbagetagelsespligten i stk. 2 berører ikke den mulighed, at den fastboende udlænding og vedkommendes familiemedlemmer flytter til en tredje medlemsstat.

Artikel 23

Opnåelse af status som fastboende udlænding i den anden medlemsstat

1. Den anden medlemsstat giver efter ansøgning fastboende udlændinge den status, der er omhandlet i artikel 7, med forbehold af bestemmelserne i artikel 3, 4, 5 og 6. Den anden medlemsstat underretter den første medlemsstat om sin beslutning.

2. Med hensyn til indgivelse og behandling af ansøgninger om opnåelse af status som fastboende udlænding i den anden medlemsstat gælder den procedure, der er fastsat i artikel 7. Udstedelse af opholdstilladelse sker efter bestemmelserne i artikel 8. I tilfælde af afslag på ansøgningen gælder de procedurermæssige garantier, der er fastsat i artikel 10.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

Rapport og rendezvous-klausul

Kommissionen aflægger regelmæssigt og første gang senest den 23. januar 2011 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår eventuelle nødvendige ændringer. Disse ændringsforslag skal først og fremmest vedrøre bestemmelserne i artikel 4, 5, 9 og 11 samt kapitel III.

Artikel 25

Kontaktpunkter

Medlemsstaterne udpeger kontaktpunkter, der skal være ansvarlige for at modtage og videregive de oplysninger, som omhandles i artikel 19, stk. 2, artikel 22, stk. 2 og artikel 23, stk. 1.

Medlemsstaterne samarbejder på en hensigtsmæssig måde ved den i stk. 1 omhandlede udveksling af oplysninger og dokumentation.

Artikel 26

Gennemførelse i national lov

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 23. januar 2006. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 27

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 28

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. november 2003.

På Rådets vegne

G. TREMONTI

Formand

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. september 2003

om grundlæggende krav til radiokommunikationsudstyr, der er beregnet til anvendelse på ikke-SOLAS-skibe og deltagelse i det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS)

(meddelt under nummer K(2003) 2912)

(EØS-relevant tekst)

(2004/71/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 3, litra e), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En række medlemsstater har gennemført eller har til hensigt at gennemføre fælles sikkerhedsprincipper og -regler for radioudstyr på ikke-SOLAS-skibe.
- (2) Harmoniseringen af radiotjenester skal bidrage til, at ikke-SOLAS-skibe kan navigere mere sikkert, navnlig i nødstilfælde og under dårlige vejrforhold.
- (3) MSC-cirkulære nr. 803 om ikke-SOLAS-skibes deltagelse i det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS) og resolution MSC.77(69) fra Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) opfordrer regeringerne til at anvende retningslinjerne for ikke-SOLAS-skibes deltagelse i GMDSS og henstiller til regeringerne at kræve, at visse faciliteter, der er nødvendige med henblik på deltagelse i det globale maritime nød- og sikkerhedssystem, installeres i radioudstyret på alle skibe.
- (4) Den Internationale Telekommunikationsunions (ITU) radioreglement anviser bestemte frekvenser til brug for GMDSS. Alt radioudstyr, der anvendes på disse

frekvenser, og som skal anvendes i nødsituationer, skal være kompatibelt med den angivne anvendelse af disse frekvenser, og der skal være en rimelig sikkerhed for, at det vil fungere korrekt i nødsituationer.

- (5) Kommissionens beslutning 2000/638/EF af 22. september 2000 om anvendelse af artikel 3, stk. 3, litra e), i direktiv 1999/5/EF på radiokommunikationsudstyr, der er beregnet til installering på søgående ikke-SOLAS-skibe med henblik på deltagelse i det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS), og som ikke er omfattet af Rådets direktiv 96/98/EF om udstyr på skibe⁽²⁾, finder kun anvendelse på udstyr, der er beregnet til installering på søgående skibe. Beslutningens anvendelsesområde bør udvides til også at omfatte GMDSS-udstyr til anvendelse på alle ikke-SOLAS-skibe. Det høje sikkerhedsniveau, der opnås i kraft af denne beslutning, anses for at være relevant for alle skibe, hvorfor beslutningens anvendelsesområde bør ændres således, at de samme krav gælder anvendelsen af GMDSS-udstyr uden for anvendelsesområdet for SOLAS og direktivet om udstyr på skibe, uanset om de er søgående. Beslutning 2000/638/EF bør derfor erstattes.
- (6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Overensstemmelsesvurdering og Markedstilsyn på Teleområdet —

⁽¹⁾ EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10.

⁽²⁾ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 52.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Denne beslutning finder anvendelse på radioudstyr, der er beregnet til anvendelse på ikke-SOLAS-skibe og deltagelse i det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS) som fastsat i kapitel IV i SOLAS-konventionen, og som fungerer inden for rammerne af

- a) den maritime mobile tjeneste som defineret i artikel 1.28 i ITU's radioreglement, eller
- b) den maritime mobile satellittjeneste som defineret i artikel 1.29 i ITU's radioreglement.

Artikel 2

Radioudstyr, som er omfattet af denne beslutnings anvendelsesområde som defineret i artikel 1, skal konstrueres således, at det fungerer korrekt, når det udsættes for et maritimt miljø, opfylder alle GMDSS's operationelle krav i nødsituationer og muliggør tydelig og pålidelig kommunikation med en høj grad af nøjagtighed for de analoge eller digitale kommunikationsforbindelser.

Artikel 3

Beslutning 2000/638/EF ophæves.

Artikel 4

Denne beslutning anvendes fra den 4. september 2004.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. september 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 5. december 2003

om Fællesskabets finansielle bidrag til OIE's globale konference om dyrevelfærd i 2004

(2004/72/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til beslutning 90/424/EØF skal Kommissionen iværksætte eller bistå medlemsstaterne ved iværksættelsen af de tekniske og videnskabelige foranstaltninger, der er nødvendige for at udvikle Fællesskabets veterinærbestemmelser og for at udvikle undervisning og uddannelse på veterinærområdet.
- (2) Det Internationale Kontor for Epizootiers (OIE) internationale komité vedtog den 29. maj 2002 resolution nr. XIV, hvorved dyrevelfærd blev optaget i komitéens arbejdsplan for de næste fem år.
- (3) Derudover vedtog OIE's internationale komité den 20. maj 2003 resolution nr. XXVI, hvori den anbefaler, at der afholdes en global konference om dyrevelfærd (i det følgende benævnt »OIE's globale konference«) i 2004, og at OIE's medlemslande yder deres bidrag til afholdelsen af konferencen.
- (4) I meddelelsen fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om lovgivningen om dyrevelfærd for opdrættede dyr i tredjelande og følgerne for EU ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »Kommissionens meddelelse«) anføres det, at Kommissionen sammen med alle EU's medlemsstater fortsat bør støtte OIE-initiativet og følge det op.
- (5) Rådet (landbrug og fiskeri) vedtog i december 2002 et sæt konklusioner vedrørende dyrevelfærd og mere specifikt om gensidig bistand i forbindelse med kontrol samt internationale aspekter ⁽⁴⁾. Rådet glæder sig i sine konklusioner over Kommissionens meddelelse. Rådet anfører samtidig, at OIE er det relevante organ til udvik-

ling af internationale standarder og retningslinjer for dyrevelfærd, og at Fællesskabet ønsker aktivt at fremme udviklingen af globale standarder og retningslinjer for dyrevelfærd.

- (6) Teknisk og videnskabeligt materiale udarbejdet og formidlet af Fællesskabet vedrørende OIE's globale konference skal indgå i grundlaget for udviklingen af Fællesskabets veterinærbestemmelser samt udviklingen af undervisning og uddannelse på veterinærområdet.
- (7) Der bør derfor indgås forpligtelser for de finansielle ressourcer, der er nødvendige for Fællesskabets bidrag til OIE's globale konference i 2004.
- (8) Fællesskabstilskuddet skal kun ydes, hvis den planlagte konference gennemføres på effektiv vis.
- (9) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Foranstaltninger vedrørende offentliggørelse og formidling af teknisk og videnskabeligt materiale vedrørende OIE's konference om dyrevelfærd i 2004 godkendes til finansiering over budgetpost B 1-3 3 1 på Den Europæiske Unions budget for 2003 med et maksimumsbeløb på 40 000 EUR.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. december 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2002) 626 endelig.

⁽⁴⁾ Rådet for Den Europæiske Union. Dokument nr. 15419/02.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 15. januar 2004

om en anmodning fra Tyskland om anvendelse af den særlige ordning i artikel 3 i direktiv 93/38/EØF

(meddelt under nummer K(2003) 5351)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2004/73/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/78/EF⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 4,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter⁽³⁾, særlig artikel 12,

efter indgivelse den 12. november 2002 af en ny ansøgning fra Tyskland⁽⁴⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter artikel 3 i direktiv 93/38/EØF kan en medlemsstat anmode Kommissionen om at bestemme, at udnyttelse af geografiske områder med henblik på efterforskning efter eller udvinding af olie, gas, kul eller andet fast brændsel, ikke betragtes som en af de former for virksomhed, der er omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 2, litra b), nr. i), eller at ordregiver ikke anses for at have særlige eller eksklusive rettigheder i medfør af artikel 2, stk. 3, litra b), til en eller flere af disse former for virksomhed, når en række konkrete betingelser er opfyldt, for så vidt angår de gældende nationale bestemmelser om sådan virksomhed, og at en medlemsstat, der anmoder om en sådan beslutning, påser, at ordregiverne overholder principperne om ikke-forskelsbehandling og udbud ved tildeling af kontrakter, og meddeler Kommissionen oplysninger om tildelingen af kontrakter.
- (2) Medlemsstater, der har gennemført bestemmelserne i direktiv 94/22/EF, anses for at opfylde betingelserne i artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/38/EØF med hensyn til olie og gas.

- (3) Ved brev af 12. november 2002 sendte Tyskland en meddelelse til Kommissionen, hvori denne anmodes om at vedtage en beslutning i henhold til artikel 3 i direktiv 93/38/EØF om udnyttelse af geografiske områder med henblik på efterforskning efter eller udvinding af olie, gas, kul eller andet fast brændsel.

Heri henviste Tyskland til et brev af 15. november 1991, hvori det oprindeligt havde indgivet en anmodning i henhold til artikel 3 i det dengang gældende i Rådets direktiv 90/531/EØF⁽⁵⁾. Artikel 3 i direktiv 90/531/EØF og artikel 3 i det nugældende direktiv 93/38/EØF svarer indholdsmæssigt fuldstændig til hinanden, med undtagelse af henvisningen til direktiv 94/22/EF og den retsformodning, der er knyttet hertil. Til Tysklands anmodning var der knyttet en brevveksling mellem Kommissionen og Forbundsrepublikken Tyskland.

Ved brev af 9. juli 1992 og 30. november 1992 havde Kommissionen informeret Forbundsrepublikken Tyskland om resultaterne af en første undersøgelse og anmodet den om inden en bestemt frist at svare på en række endnu ikke afklarede spørgsmål. Kommissionen havde i brevet af 9. juli 1992 konstateret, at der i selve Bundesberggesetz ikke tages hensyn til alle kumulative kriterier i artikel 3, stk. 1. Ifølge artikel 3, stk. 1, skal betingelserne beskrives og præciseres gennem nationale forskrifter med lovstatus. Rådet og Kommissionen havde dog ved den endelige vedtagelse af direktiv 90/531/EØF i rådsprotokollen ladet indføre, at kriterierne og betingelserne kan være indeholdt i love, men også i andre almindelige gennemførelsesbestemmelser. En undersøgelse i hvert enkelt tilfælde af de i artikel 3, stk. 2, nævnte tilladelsesbetingelser er ikke tilstrækkelig. Disse skal ligeledes være indeholdt i love eller almindelige gennemførelsesbestemmelser. I brev af november 1992 opfordrede Kommissionen de tyske myndigheder til at bekræfte, at de af delstaterne som supplement til Bundesberggesetz vedtagne forskrifter ikke kun blev offentliggjort, men at

⁽¹⁾ EFT L 199 af 9.8.1993, s. 84.

⁽²⁾ EFT L 285 af 29.10.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 164 af 30.6.1994, s. 3.

⁽⁴⁾ Den 15. november 1991 indgav Tyskland for første gang en anmodning i henhold til artikel 3 i direktiv 90/531/EØF, som Kommissionen måtte afvise, fordi den var ufuldstændig. Den i § 57a i den tyske Haushaltsgrundsatzgesetz indeholdte retshjælpsbestemmelse ansås ikke som tilstrækkelig med henblik på ydelse af effektiv retshjælp. En ændring af denne bestemmelse skete først i 1998 ved vedtagelsen af 4. del af loven om foranstaltninger mod konkurrencebegrænsning (Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen).

⁽⁵⁾ EFT L 297 af 29.10.1990, s. 1.

det er tvingende nødvendigt, at de overholdes, og at begunstigede kan støtte sig til disse forskrifter, når de skal gøre deres rettigheder gældende. Hvad angår udkastet til forordning, som blev forelagt Kommissionen med henblik på gennemførelse af artikel 3, stk. 2, i national ret, erklærede Kommissionen, at dette såvel indholdsmæssigt som hvad angår retsgrundlaget skal revideres. Som de tyske myndigheder selv havde gjort opmærksom på, skal det ikke gennem forordningen gøres muligt at udstede forskrifter, der skaber rettigheder, som en potentiel entreprenør så kan påberåbe sig, hvis han ved en retsinstans vil anlægge sag mod en ordregiver, fordi denne ikke har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til at sikre, at tildelingen af kontrakter sker på konkurrence-mæssig basis.

På anmodning af Kommissionen havde de tyske myndigheder ved brev af 14. september 1992, 25. februar 1993 og 28. september 1993 som dokumentation for gennemførelse af artikel 3, stk. 1, i tysk ret forelagt tekstudkast til gennemførelsesbestemmelser vedrørende proceduren for tildeling af tilladelser og bevillinger efter Bundesberggesetz samt dokumentation for disses endegyldige offentliggørelse i bekendtgørelsesbladene (Verkundungsblätter). Disse bestemmelser er ikke blevet ændret og er stadig gældende. Der blev ligeledes taget stilling til de af Kommissionen stillede spørgsmål.

De tyske myndigheder informerede i deres brev af 28. september 1993 Kommissionen om, at direktiv 90/531/EØF blev gennemført i tysk ret ved ændringen af anden Haushaltsgrundsatzgesetz, som trådte i kraft den 1. november 1993, og at de går ud fra, at betingelserne i artikel 3, stk. 2, således er opfyldt.

- (4) I mellemtiden vedtoges den 14. juni 1993 direktiv 93/38/EØF, som erstattede direktiv 90/531/EØF. Medlemsstaterne skulle anvende dette direktiv senest fra den 1. juli 1994. Ved »Gesetz zur Änderung der Rechtsgrundlagen für die Vergabe öffentlicher Aufträge« (Vergaberechtsänderungsgesetz) af 26. august 1998⁽¹⁾ blev direktiv 93/38/EØF gennemført på forbundsplan i tysk ret.

Den bestemmelse om retshjælp i § 57a i Haushaltsgrundsatzgesetz, som Kommissionen havde klaget over i sit brev af 30. november 1992, blev i denne forbindelse erstattet af 4. del af Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen.

I § 11 i forordningen om tildeling af offentlige kontrakter (Verordnung über die Vergabe öffentlicher Aufträge (Vergabeverordnung)) af 9. januar 2001, som er baseret på Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen, gentages bestemmelsen i artikel 3, stk. 2, i direktiv 93/38/EØF, og paragraffen sikrer, at foretagender, som efter Bundesberggesetz har opnået ret til efterforskning efter eller udvinding af olie, gas, kul eller andet fast brændsel, overholder principperne om ikke-forskelsbehandling og udbud ved tildeling af kontrakter. Dette gælder især med hensyn til de oplysninger, der er stillet til rådighed for

virksomhederne vedrørende deres planer om tildeling af kontrakter, samt forpligtelsen til at informere Kommissionen om tildelingen af disse kontrakter. Eftersom Vergabeverordnung er baseret på § 97, stk. 6, og § 127 i den ændrede Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen, var de forbehold, Kommissionen gav udtryk for i sit brev af 30. november 1992, ikke længere relevante.

- (5) Med Bundesberggesetz af 13. august 1980⁽²⁾ og gennemførelsesbestemmelserne vedrørende proceduren for tildeling af tilladelser og bevillinger efter Bundesberggesetz fra 1993 har Tyskland opfyldt sine forpligtelser i henhold til direktiv 94/22/EF.

Disse bestemmelser gælder ikke kun for kulbrinter, men også for kul og andet fast brændsel.

- (6) Under henvisning til artikel 3, stk. 3, i direktiv 94/22/EF har Tyskland rettidigt den 22. oktober 1994 i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ladet offentliggøre en bekendtgørelse⁽³⁾, hvoraf det fremgår, at Tysklands samlede område i medfør af denne artikel vedvarende står til rådighed for prospektering, efterforskning og udvinding af kulbrinter, for så vidt der ikke foreligger individuelle tilladelser.

- (7) Under henvisning til artikel 5, nr. 1, stk. 5, anden sætning, i direktiv 94/22/EF har Tyskland den 18. marts 1995 i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ladet offentliggøre en bekendtgørelse⁽⁴⁾, hvori der henvises til offentliggørelsen af kriterierne i henhold til artikel 5, nr. 1, i bekendtgørelsesbladene i Forbundsrepublikken og de 16 forbundsstater.

- (8) I henhold til artikel 9 i direktiv 94/22/EØF offentliggør Forbundsregeringen for Den Tyske Forbundsrepublik hvert år en beretning om minedriften i Tyskland (»Der Bergbau in der Bundesrepublik Deutschland«), som indeholder en liste over de tilladelser, der er givet til udøvelse af minedrift. Tilladelserne indeholder kun angivelser til opfyldelse af de relevante lovbestemmelser, især hvad angår den geografiske udstrækning og varigheden af udnyttelsen af ressourcerne. Efter gældende tysk forvaltningsret er det ikke tilladt at gøre tildelingen af tilladelser afhængig af modydelser.

- (9) Med hensyn til olie og gas går Kommissionen ud fra, at Tyskland opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/38/EØF, eftersom Tyskland med Bundesberggesetz af 13. august 1980 og gennemførelsesbestemmelserne hertil har gennemført alle bestemmelserne i direktiv 94/22/EF i tysk ret, og eftersom den i artikel 12 indeholdte retsformodning om, at betingelserne i artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/38/EØF er opfyldt, således træder i kraft.

Artikel 3, stk. 2, i direktiv 93/38/EØF gennemførtes i tysk ret ved § 11 i Vergabeverordnung.

Vedrørende artikel 3, stk. 3, i direktiv 93/38/EØF har Kommissionen ikke modtaget yderligere oplysninger.

⁽²⁾ BGBl. I, s. 1310.

⁽³⁾ EFT C 294 af 22.10.1994, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT C 67 af 18.3.1995, s. 7.

⁽¹⁾ BGBl. I, s. 2512.

- (10) Direktiv 94/22/EØF regulerer tildelingen og udnyttelsen af tilladelser til prospektering, efterforskning og udvinding af kulbrinter. Kul eller andet fast brændsel er ikke omfattet af dette direktiv. Et direktivs anvendelsesområde kan ikke uden videre udvides til at gælde andre områder, uden at der foretages ændringer af direktivet. Retsformodningen i artikel 12 finder derfor ikke anvendelse på kul og andet fast brændsel. Imidlertid kan medlemsstater på eget initiativ beslutte at udvide anvendelsesområdet for direktiv 94/22/EØF til andre sektorer, som f.eks. kul og andet fast brændsel, og i dette øjemed vedtage tilsvarende nationale bestemmelser. Da det også hvad angår kul og andet fast brændsel drejer sig om et råstof, som kan sammenlignes med olie og gas, og da tilladelserne til prospektering, efterforskning og udvinding for alle de nævnte råstoffers vedkommende tildeles efter en lignende procedure, anså Kommissionen det for rimeligt at sammenholde bestemmelserne i direktiv 94/22/EØF med bestemmelserne i direktiv 93/38/EØF og konkret undersøge, i hvilket omfang omsætningen i national ret for kul og andet fast brændsels vedkommende er korrekt. Da der ikke er tale om en situation, hvor den i artikel 12 indeholdte retsformodning anvendes, må Kommissionen gennemføre en undersøgelse af de relevante bestemmelser i artikel 3, stk. 1, i to faser:

I første fase skal det undersøges, hvorvidt bestemmelserne i direktiv 93/38/EØF stemmer overens med bestemmelserne i direktiv 94/22/EF:

- Artikel 2, 3 og 7 i direktiv 94/22/EF svarer til artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 93/38/EØF.
- Artikel 5, stk. 1, i direktiv 94/22/EØF svarer til artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv 93/38/EØF.
- Artikel 4, litra a), i direktiv 94/22/EF svarer til artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 93/38/EØF.
- Artikel 5, stk. 2 til stk. 5, i direktiv 94/22/EØF svarer til artikel 3, stk. 1, litra d), i direktiv 93/38/EØF.
- Artikel 6, stk. 4, i direktiv 94/22/EF svarer til artikel 3, stk. 1, litra e), i direktiv 93/38/EØF.

I anden fase skal det undersøges, om gennemførelsen i tysk ret, for så vidt angår kul og andet fast brændsel, er korrekt, dersom der er overensstemmelse mellem direktiv 93/38/EØF og direktiv 94/22/EF. Det er allerede fastslået, at gennemførelsen i tysk ret for så vidt angår olie og gas skete fuldstændigt og korrekt ved Bundesberggesetz. Da bestemmelserne i Bundesberggesetz ikke

kun gælder for olie og gas, men også for kul og andet fast brændsel, må det antages, at eftersom der er overensstemmelse mellem de to direktiver, er direktiv 93/38/EØF også blevet gennemført korrekt for området kul og andet fast brændsel.

Artikel 3, stk. 2, i direktiv 93/38/EØF gennemførtes i tysk ret ved § 11 i Vergabeverordnung.

Vedrørende artikel 3, stk. 3, i direktiv 93/38/EØF har Kommissionen ikke modtaget yderligere oplysninger —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Fra den 15. januar 2004 betragtes udnyttelse af geografiske områder med henblik på efterforskning efter eller udvinding af olie, gas, kul eller andet fast brændsel ikke i Tyskland som en af de former for virksomhed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), nr. i), i direktiv 93/38/EØF.

Ordregivere, der udøver en sådan virksomhed, anses i Tyskland ikke for at have særlige eller eksklusive rettigheder i medfør af artikel 2, stk. 3, litra b), i direktiv 93/38/EØF.

Artikel 2

1. Denne beslutning vedtages på grundlag af de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i Tyskland pr. 15. januar 2004 for at gennemføre direktiv 94/22/EF og artikel 3, i direktiv 93/38/EØF, og som er blevet meddelt Kommissionen.

2. Tyskland meddeler Kommissionen de love eller administrative bestemmelser, som ændrer de i stk. 1 omhandlede love og administrative bestemmelser, så snart de er vedtaget, således at Kommissionen kan vurdere, om denne beslutning bør bibeholdes, ændres eller ophæves.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. januar 2004.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 9. januar 2004

om et samordnet EF-overvågningsprogram for 2004 for at sikre overholdelse af maksimalgrænseværdierne for pesticidrester i og på korn og visse andre vegetabiliske produkter

(meddelt under nummer K(2003) 5400)

(EØS-relevant tekst)

(2004/74/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

som henviser til Rådets direktiv 86/362/EØF af 24. juli 1986 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/113/EF⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 2, litra b),

som henviser til Rådets direktiv 90/642/EØF af 27. november 1990 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i visse produkter af vegetabilisk oprindelse, herunder frugt og grøntsager⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 2003/113/EF, særlig artikel 4, stk. 2, litra b), og

som tager følgende i betragtning:

(1) Kommissionen bør gradvis arbejde hen imod et system, der gør det muligt at anslå den faktiske eksponering for pesticider gennem føden. For at muliggøre realistiske skøn bør der foreligge data for overvågningen af pesticidrester i en række fødevarer, der udgør væsentlige bestanddele af kosten i EF. Det erkendes generelt, at væsentlige bestanddele af kosten i EF udgøres af 20-30 fødevarer. På grundlag af de ressourcer, der er til rådighed i medlemsstaterne til overvågning af pesticidrester, kan medlemsstaterne kun analysere prøver af otte produkter hvert år inden for rammerne af et koordineret overvågningsprogram. Brugen af pesticider ændrer sig inden for en treårig periode. Hvert pesticid bør således generelt overvåges i 20-30 fødevarer i en række treårige cyklusser.

(2) Restkoncentrationer af alle de pesticider, der er omfattet af denne henstilling, bør overvåges i 2004, da disse data vil kunne anvendes til at anslå den faktiske eksponering gennem føden.

Det er nødvendigt at anvende en systematisk statistisk metode til at fastsætte antallet af prøver, der skal tages i forbindelse med hver samordnet overvågningsforanstaltning. En sådan metode er beskrevet af Codex Alimentarius-kommissionen⁽⁴⁾. På grundlag af en binomial

sandsynlighedsfordeling kan det beregnes, at undersøgelse af 613 prøver giver over 99 % sikkerhed for at opdage én prøve, der indeholder pesticidrester over bestemmelsesgrænsen, hvis under 1 % af de vegetabiliske produkter indeholder restkoncentrationer over bestemmelsesgrænsen. Indsamlingen af disse prøver bør fordeles mellem medlemsstaterne på grundlag af befolkningens størrelse og antallet af forbrugere, idet der skal tages mindst 12 prøver pr. produkt om året.

(3) Kommissionen har offentliggjort nye retningslinjer for kvalitetskontrolprocedurer for analyse af pesticidrester⁽⁵⁾. Der er enighed om, at disse retningslinjer så vidt muligt bør gennemføres af medlemsstaternes analyselaboratorier og til stadighed revideres i lyset af erfaringerne fra overvågningsprogrammerne.

(4) I henhold til artikel 4, stk. 2, litra a), i direktiv 90/642/EØF og artikel 7, stk. 2, litra a), i direktiv 86/362/EØF skal medlemsstaterne angive, hvilke kriterier de har lagt til grund for udarbejdelsen af de nationale overvågningsprogrammer. I den forbindelse bør følgende oplyses: i) de kriterier, der er lagt til grund for fastsættelsen af antallet af prøver og analyser, de anvendte indberetningsniveauer og de kriterier, der er lagt til grund for fastsættelsen heraf, ii) nærmere oplysninger om godkendelse af analyselaboratorier i henhold til Rådets direktiv 93/99/EØF af 29. oktober 1993 om supplerende bestemmelser vedrørende offentlig kontrol med levnedsmidler⁽⁶⁾ samt iii) antallet og arten af overtrædelser og foranstaltninger truffet i den forbindelse.

(5) Oplysninger om resultaterne af overvågningsprogrammerne er yderst velegnede til elektronisk databehandling, -lagring og -transmission. Der er udarbejdet formater, der gør det muligt for medlemsstaterne at sende data til Kommissionen pr. e-mail. Medlemsstaterne bør derfor være i stand til at sende deres rapporter til Kommissionen i standardformatet. Det er mest effektivt, hvis Kommissionen udarbejder retningslinjer for den videre udvikling af en sådan standardformatering.

⁽¹⁾ EFT L 221 af 7.8.1986, s. 37.

⁽²⁾ EUT L 324 af 11.12.2003, s. 24.

⁽³⁾ EFT L 350 af 14.12.1990, s. 71.

⁽⁴⁾ Codex Alimentarius, Pesticide Residues in Foodstuffs, Rom 1994, ISBN 92-5-203271-1, bind 2, s. 372.

⁽⁵⁾ Dokument nr. SANCO/10476/2003, http://europa.eu.int/comm/food/fs/ph_ps/pest/index_en.htm

⁽⁶⁾ EFT L 290 af 24.11.1993, s. 14.

- (6) De i denne henstilling fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed,

HENSTILLER:

1. Medlemsstaterne opfordres til at tage og analysere stikprøver for de produkt/pesticid-kombinationer, der er fastsat i bilag I, på grundlag af det antal stikprøver, som de har fået tildelt for hvert produkt, jf. bilag II, idet der eventuelt tages hensyn til den andel, som medlemsstaten selv, EF og tredjelande har af det nationale marked.

For pesticider, der udgør en akut risiko, såsom OP-estere, endosulfan og N-methylcarbamat, bør udvalgte stikprøver af produkterne æbler, tomater, salat, porrer og hovedkål ligeledes underkastes individuel analyse af prøveenhederne i den anden laboratorieprøve, hvis der påvises sådanne pesticider, og navnlig hvis der er tale om produkter fra den samme producent. Antallet af enheder skal være i overensstemmelse med Kommissionens direktiv 2002/63/EF⁽¹⁾.

Der tages to prøver. Såfremt der i den første laboratorieprøve påvises indhold af det givne pesticid, bør enhederne i den anden prøve analyseres individuelt.

2. Medlemsstaterne opfordres til senest den 31. august 2005 at indberette resultaterne af analysen af stikprøver for de produkt/pesticid-kombinationer, der er angivet i bilag I, med angivelse af følgende:

- a) de anvendte analysemetoder og fastsatte indberetningsniveauer, i overensstemmelse med kvalitetskontrolprocedurerne for analyse af pesticidrester
- b) antallet og arten af overtrædelser og foranstaltninger truffet i den forbindelse.

Rapporten bør udarbejdes i et format, herunder elektronisk format, der er i overensstemmelse med retningslinjerne⁽²⁾ til medlemsstaterne for gennemførelsen af Kommissionens henstillinger om samordnede EF-overvågningsprogrammer.

3. Medlemsstaterne opfordres til senest den 31. august 2005 at sende Kommissionen og de øvrige medlemsstater alle de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 7, stk. 3, i

direktiv 86/362/EØF og artikel 4, stk. 3, i direktiv 90/642/EØF, om overvågningen i 2004 for i hvert fald ved stikprøvekontrol at sikre overholdelse af maksimalgrænseværdierne, herunder:

- a) resultaterne af deres nationale programmer for pesticidrester
 - b) oplysninger om deres laboratoriers kvalitetskontrolprocedurer og især oplysninger om aspekter ved retningslinjerne for kvalitetskontrolprocedurer for analyse af pesticidrester, som de ikke har kunnet anvende eller har haft vanskeligt ved at anvende
 - c) oplysninger om godkendelse af analyselaboratorierne i henhold til artikel 3 i direktiv 93/99/EØF (herunder godkendelsestype, godkendelsesorgan og kopi af godkendelsen)
 - d) oplysninger om de præstationsprøvninger og ringtest, som laboratoriet har deltaget i.
4. Medlemsstaterne opfordres til senest den 30. september 2004 at sende Kommissionen deres planlagte nationale program for overvågning af de maksimalgrænseværdier for pesticidrester, der er fastsat ved direktiv 90/642/EØF og 86/362/EØF for 2005, med angivelse af følgende:
- a) de kriterier, der er lagt til grund for fastsættelsen af antallet af prøver, der skal tages, og analyser, der skal foretages
 - b) de anvendte indberetningsniveauer og de kriterier, der er lagt til grund for fastsættelsen heraf
 - c) nærmere oplysninger om godkendelse af analyselaboratorier i henhold til direktiv 93/99/EØF.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. januar 2004.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 187 af 16.7.2002, s. 30.

⁽²⁾ Beskrives og registreres hvert år i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed.

BILAG I

Pesticid/produkt-kombinationer, som skal overvåges

Pesticidrest, som der skal analyseres for	År		
	2004	2005 (*)	2006 (*)
Acephat	(c)	(a)	(b)
Aldicarb	(c)	(a)	(b)
Azinphos-methyl	(c)	(a)	(b)
Azoxystrobin	(c)	(a)	(b)
Benomylgruppen	(c)	(a)	(b)
Bromopropylat	(c)	(a)	(b)
Captan	(c)	(a)	(b)
Chlorothalonil	(c)	(a)	(b)
Chlorpyrifos	(c)	(a)	(b)
Chlorpyrifos-methyl	(c)	(a)	(b)
Cypermethrin	(c)	(a)	(b)
Cyprodinil	(c)	(a)	(b)
Deltamethrin	(c)	(a)	(b)
Diazinon	(c)	(a)	(b)
Dichlofluanid	(c)	(a)	(b)
Dicofol	(c)	(a)	(b)
Dimethoat	(c)	(a)	(b)
Diphenylamin (**)	(c)	(a)	(b)
Endosulfan	(c)	(a)	(b)
Fenhexamid	(c)	(a)	(b)
Folpet	(c)	(a)	(b)
Imazalil	(c)	(a)	(b)
Iprodion	(c)	(a)	(b)
Kresoxim-methyl	(c)	(a)	(b)
Lambda-cyhalothrin	(c)	(a)	(b)
Malathion	(c)	(a)	(b)
Manebgruppen	(c)	(a)	(b)
Mecarbam	(c)	(a)	(b)
Methamidophos	(c)	(a)	(b)
Metalaxyl	(c)	(a)	(b)
Methidathion	(c)	(a)	(b)

Pesticidrest, som der skal analyseres for	År		
	2004	2005 (*)	2006 (*)
Methiocarb	(c)	(a)	(b)
Methomyl	(c)	(a)	(b)
Myclobutanil	(c)	(a)	(b)
Omethoat	(c)	(a)	(b)
Oxydemeton-methyl	(c)	(a)	(b)
Parathion	(c)	(a)	(b)
Permethrin	(c)	(a)	(b)
Phorat	(c)	(a)	(b)
Pirimiphos-methyl	(c)	(a)	(b)
Procymidon	(c)	(a)	(b)
Propyzamid	(c)	(a)	(b)
Spiroxamin	(c)	(a)	(b)
Thiabendazol	(c)	(a)	(b)
Tolylfluanid	(c)	(a)	(b)
Triazophos	(c)	(a)	(b)
Vinclozolin	(c)	(a)	(b)

(*) Vejledende for 2005 og 2006 afhængigt af programmer, som der vil blive rettet henstilling om for disse år.

(**) Kun æbler og pærer bør analyseres for diphenylamin.

(a) Pærer, bananer, bønner (friske eller frosne), kartofler, gulerødder, appelsiner/mandariner, ferskner/nektariner, spinat (frisk eller frossen).

(b) Blomkål, peberfrugter, hvede, auberginer, ris, druer, agurker, ærter (friske/frosne, uden bælg).

(c) Æbler, tomater, salat, jordbær, porrer, appelsinsaft, hovedkål, rug/havre.

BILAG II

Antal prøver, som hver medlemsstat skal tage af hvert produkt

Landekode	Prøver	Landekode	Prøver
A	12	IRL	12
B	12	L	12
CY	12	LT	12
CZ	12	LV	12
D	93	MT	12
DK	12	NL	17
E	45	P	12
EE	12	PL	45
EL	12	S	12
F	66	SI	12
FIN	12	SK	12
HU	12	UK	66
I	65		
Antal prøver i alt: 613			

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE 2004/75/FUSP

af 11. december 2003

om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om status for Den Europæiske Unions politimissions aktiviteter i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (EUPOL Proxima)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 24,

under henvisning til formandskabets henstilling, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. september 2003 vedtog Rådet fælles aktion 2003/681/FUSP om Den Europæiske Unions politimissions aktiviteter i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (EUPOL Proxima) ⁽¹⁾.
- (2) I henhold til artikel 13 i den fælles aktion skal status for EUPOL Proximas mandskab i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, herunder eventuelt de privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige, for at EUPOL Proxima kan gennemføres og fungere tilfredsstillende, aftales efter proceduren i artikel 24 i traktaten om Den Europæiske Union.
- (3) I henhold til Rådets afgørelse af 24. november 2003, som bemyndigede generalsekretæren/den højtstående repræsentant til at bistå formandskabet med at indlede forhandlinger på dettes vegne, har generalsekretæren/den højtstående repræsentant ført forhandlinger om en aftale med regeringen for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om status for EUPOL Proximas aktiviteter i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.
- (4) Denne aftale bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (Fyrom) om status for Den Europæiske Unions politimissions aktiviteter i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (EUPOL Proxima) godkendes hermed på Den Europæiske Unions vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Den Europæiske Union.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Denne afgørelse har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. december 2003.

På Rådets vegne

F. FRATTINI

Formand

⁽¹⁾ EUT L 249 af 1.10.2003, s. 66.

BILAG

OVERSÆTTELSE

AFTALE

mellem Den Europæiske Union og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om status for Den Europæiske Unions politimissions aktiviteter i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (EUPOL Proxima)

DEN EUROPÆISKE UNION, i det følgende benævnt »EU«,

på den ene side, og

DEN TIDLIGERE JUGOSLAVISKE REPUBLIK MAKEDONIEN, i det følgende benævnt »værtsparten«,

på den anden side,

i det følgende tilsammen benævnt »parterne«,

ER UNDER HENSYN TIL FØLGENDE:

- a) skrivelse fra værtspartens premierminister Branko Crvenkovski af 16. september 2003, hvori EU opfordres til at iværksætte en rådgivende politimission (i det følgende benævnt »EUPOL Proxima«) og forberede en aftale mellem værtspartens regering og EU
- b) generalsekretærens/den højtstående repræsentants svar af 24. oktober 2003, hvori han accepterer opfordringen
- c) Rådets vedtagelse den 29. september 2003 af fælles aktion 2003/681/FUSP om Den Europæiske Unions politimission på værtspartens område
- d) varigheden af EUPOL Proxima aftales mellem parterne
- e) som led i EUPOL Proxima skal politikspærter fra EU overvåge, vejlede og rådgive værtspartens politi
- f) stabiliserings- og associeringsaftalen mellem værtsparten og De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater, der blev undertegnet den 9. april 2001 i Luxembourg, indeholder bestemmelser om samarbejde om retlige og indre anliggender
- g) sikkerhedssituationen udvikler sig positivt på værtspartens område, og den vellykkede gennemførelse af EU's militæroperation på området (operation Concordia) har bidraget hertil
- h) værtspartens aktuelle bestræbelser på med støtte fra EU og det internationale samfund at styrke retssikkerheden og navnlig fremme reformen af det strafferetlige system og træffe yderligere foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe organiseret kriminalitet og bringe politiarbejdet op på et niveau, som svarer til de internationalt anerkendte standarder for politiarbejde
- i) et fælles ønske om, at værtsparten skal følge en succesrig vej hen imod endeligt medlemskab af EU
- j) formålet med de privilegier og immuniteter, der er omhandlet i aftalen, er ikke at stille enkeltpersoner bedre, men at sikre, at EUPOL Proxima fungerer effektivt
- k) bestemmelserne i denne aftale anfægter ikke de rettigheder og forpligtelser, som parterne har i henhold til internationale aftaler og andre instrumenter om oprettelse af internationale domstole, herunder Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol,

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

2. I denne aftale forstås ved:

Anvendelsesområde og definitioner

1. Bestemmelserne i denne aftale samt enhver forpligtelse, som værtsparten påtager sig, eller de privilegier, immuniteter, faciliteter eller fordele, som indrømmes EUPOL Proxima eller dens mandskab, finder kun anvendelse på værtspartens område.

a) »EUPOL Proxima«: Den Europæiske Unions politimission på værtspartens område, som er oprettet ved fælles aktion 2003/681/FUSP, samt de komponenter, styrker, enheder, hovedkvarterer og det mandskab, som er udsendt til værtspartens område og udstationeret der som led i EUPOL Proxima

- b) »Missionschefen«: den missionschef/politichef for EUPOL Proxima, som er udpeget af Rådet for Den Europæiske Union
- c) »EUPOL Proximas mandskab«: missionschefen og dennes mandskab, som er udstationeret fra EU-medlemsstater eller fra tredjelande, som EU har opfordret til at deltage i EUPOL Proxima, samt internationale medarbejdere, som kontraktansættes af EUPOL Proxima, med henblik på forberedelse, støtte og gennemførelse af missionen, bortset fra leverandører af tjenesteydelser og lokalt ansatte
- d) »Hovedkvarterer«: EUPOL Proximas hovedkvarter i Skopje og de lokale hovedkvarterer eller tjenestesteder
- e) »Udsenderstat«: den EU-medlemsstat eller det tredjeland, som har udstationeret mandskab ved EUPOL Proxima
- f) »Bygninger«: alle bygninger, faciliteter og områder, der er nødvendige for udførelsen af EUPOL Proximas aktiviteter samt for indkvartering af EUPOL Proximas mandskab.

Artikel 2

Almindelige bestemmelser

1. EUPOL Proxima og EUPOL Proximas mandskab skal overholde værtspartens love og forskrifter, herunder alle forskrifter, der vedrører beskyttelse af miljøet, naturen og kulturarven, og afstå fra enhver handling eller aktivitet, der er uforenelig med deres opgavers upartiske og internationale karakter eller med bestemmelserne i nærværende aftale.
2. EUPOL Proxima er selvstændig med hensyn til udførelsen af sine opgaver i henhold til denne aftale. Værtsparten skal respektere EUPOL Proximas centraliserede og internationale karakter.
3. Missionschefen underretter værtspartens regering om placeringen af hovedkvarterer.
4. Missionschefen underretter regelmæssigt og i tide værtspartens regering om størrelsen, navnene, grad (når det er relevant) samt nationalitet på EUPOL Proximas mandskab, der udstationeres på værtspartens område, ved at meddele værtspartens udenrigsministerium en fortegnelse over delta-gerne.

Artikel 3

Identifikation

1. EUPOL Proximas mandskab udstyres og identificerer sig med et EUPOL Proxima-identitetskort, som det altid skal bære på sig. Værtspartens kompetente myndigheder modtager en model af EUPOL Proxima-identitetskortet.

2. Værtspartens udenrigsministerium udsteder identitetskort til EUPOL Proxima-personellet i overensstemmelse med deres status i henhold til artikel 6 i nærværende aftale.

3. EUPOL Proximas køretøjer og andre transportmidler skal være forsynet med et tydeligt EUPOL Proxima-kendingsmærke, hvorefter værtspartens relevante myndigheder modtager et eksempel.

4. EUPOL Proxima kan føre Den Europæiske Unions flag i sit hovedkvarter og andre steder, alene eller sammen med værtspartens flag efter afgørelse truffet af missionschefen. Nationale flag eller emblemer for de nationale elementer, som udgør EUPOL Proxima, kan ligeledes anvendes på EUPOL Proximas bygninger, køretøjer og uniformer efter afgørelse truffet af missionschefen.

5. Det officielle navneskilt på EUPOL Proximas bygninger skal være affattet på værtspartens officielle sprog med skrifttyper af samme størrelse som det eller de EUPOL Proxima-relevante sprog.

Artikel 4

Grænsepassage, bevægelser og tilstedeværelse på værtspartens område

1. EUPOL Proximas mandskab samt EUPOL Proximas aktiver og transportmidler skal passere værtspartens grænse ved de officielle grænseovergangssteder og ad internationale luftkorridorer.
2. Værtsparten skal lette EUPOL Proximas og EUPOL Proximas mandskab indrejse på eller udrejse fra værtspartens område. Bortset fra paskontrol ved ind- og udrejse er EUPOL Proxima-personel, som kan forevise bevis for deltagelse i missionen, fritaget for pas-, visum- og immigrationsregler samt enhver form for immigrationskontrol.
3. EUPOL Proximas mandskab er undtaget fra værtspartens regler for registrering af og kontrol med udlændinge, men anses ikke for at opnå nogen ret til varigt ophold eller bopæl på værtspartens område.

4. EUPOL Proxima forelægger en fritagelsesattest ledsaget af en materiel fortegnelse over EUPOL Proximas aktiver og transportmidler, der til støtte for missionen føres ind i, gennem eller ud fra værtspartens område. De er fritaget for enhver anden toldokumentation samt for kontrol. En genpart af attesten sendes til de kompetente myndigheder ved indførsel i eller udførsel fra værtspartens område. Attestens udformning aftales mellem EUPOL Proxima og værtspartens kompetente myndigheder.

5. Køretøjer og luftfartøjer, der anvendes til støtte for missionen, er ikke omfattet af lokale krav om tilladelser eller registrering. De relevante internationale standarder og forskrifter finder fortsat anvendelse.

6. EUPOL Proximas mandskab kan føre motorkøretøjer på værtspartens område, hvis dets medlemmer har gyldigt nationalt kørekort. Værtsparten skal acceptere kørekort, der er udstedt til EUPOL Proximas mandskab som gyldige uden betaling af gebyrer eller afgifter.

7. EUPOL Proxima og EUPOL Proximas mandskab og køretøjer, luftfartøjer eller andre transportmidler, samt udstyr og forsyninger, har fri og ubesværet bevægelsesfrihed på værtspartens område, herunder i værtspartens luftrum. Om nødvendigt kan der aftales tekniske ordninger i overensstemmelse med artikel 17 i nærværende aftale.

8. EUPOL Proximas mandskab har ret til, at det til missionens formål benytter offentlige veje, broer og lufthavne uden betaling af afgifter, gebyrer, vejafgifter, skatter og lignende. Det samme gælder EUPOL Proximas lokalt ansatte, når de rejser som led i deres officielle opgaver.

Artikel 5

EUPOL Proximas privilegier og immuniteter

1. EUPOL Proxima indrømmes samme status som den, en diplomatisk mission har i henhold til Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser.

2. EUPOL Proximas ejendom, midler og aktiver er ikke omfattet af værtspartens strafferetlige, civile og administrative kompetence.

3. EUPOL Proximas bygninger er ukrænkelige på et hvilket som helst tidspunkt, og værtspartens repræsentanter har kun adgang til dem efter tilladelse fra missionschefen.

4. EUPOL Proximas bygninger, disses inventar og andre aktiver samt transportmidler nyder immunitet med hensyn til ransagning, rekvisition, arrest eller tvangsfuldbyrdelse.

5. EUPOL Proximas arkiver og dokumenter er ukrænkelige på et hvilket som helst tidspunkt.

6. EUPOL Proximas korrespondance indrømmes samme status som den, officiel korrespondance har i henhold til Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser.

7. For importerede varer og tjenesteydelser og for så vidt angår EUPOL Proximas bygninger, når disse er til brug for missionen, er EUPOL Proxima fritaget for alle nationale og kommunale skatter og afgifter samt gebyrer af lignende art.

8. For varer og tjenesteydelser, der købes på det indenlandske marked, når disse er til brug for missionen, er EUPOL Proxima enten fritaget for alle nationale og kommunale skatter og afgifter, herunder moms, samt gebyrer af lignende art i henhold til værtspartens lovgivning eller får dem refunderet af værtsparten.

9. Værtsparten tillader indførsel af genstande til brug for missionen og fritager disse for told, skatter og lignende afgifter bortset fra betaling for lager- og fragtydelser samt tilsvarende ydelser.

Artikel 6

EUPOL Proximas mandskabs privilegier og immuniteter

1. EUPOL Proximas mandskab bortset fra administrative og tekniske medarbejdere, indrømmes privilegier og immuniteter svarende til dem, som diplomatiske repræsentanter nyder i henhold til Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser, hvorefter EU-medlemsstaterne og andre udsenderstater skal have retlig prioritet. Disse privilegier og immuniteter indrømmes EUPOL Proximas mandskab i dets tjenesteperiode samt efter tjenestens ophør i forhold til handlinger, de udførte under tjenesten.

2. EUPOL Proximas administrative og tekniske medarbejdere har samme status, som administrative og tekniske medarbejdere, der er ansat på diplomatiske missioner, har i henhold til Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser. Disse privilegier og immuniteter indrømmes EUPOL Proximas administrative og tekniske medarbejdere i deres tjenesteperiode samt efter tjenestens ophør i forhold til de handlinger, de udførte under tjenesten.

3. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant ophæver med udtrykkeligt samtykke fra udsenderstatens kompetente myndighed immuniteten for EUPOL Proximas mandskab, hvis immuniteten kan hindre, at retfærdigheden sker fyldest, og ophævelsen sker uden at skade Den Europæiske Unions interesser.

4. EUPOL Proximas mandskab har ret til uden afgifter eller andre restriktioner at indføre varer til personlig brug samt til at udføre sådanne varer. EUPOL Proximas mandskab bortset fra de administrative og tekniske medarbejdere har ret til uden afgifter eller andre restriktioner at indkøbe varer til personlig brug og til at udføre sådanne varer. For varer og tjenesteydelser, der købes på det indenlandske marked, godtgør værtsparten moms og skatter i henhold til værtspartens lovgivning.

5. EUPOL Proximas mandskab er fritaget i værtsparten for alle skatter og afgifter af de vederlag og lønninger, det modtager i kraft af deres ansættelsesforhold.

I det omfang beskatning afhænger af opholdssted, skal de tidsrum, hvori mandskab, der er udstationeret i forbindelse med EUPOL Proxima, og internationale medarbejdere, som er kontraktansat af EU-missionen, befinder sig på værtspartens område som led i udførelsen af deres opgaver, ikke betragtes som ophold.

Artikel 7

Lokalt personale ansat af EUPOL Proxima

EUPOL Proximas lokalt ansatte medarbejdere, som er værtspartens statsborgere eller som permanent opholder sig på værtspartens område, har samme status som lokale medarbejdere, der er ansat på diplomatiske missioner i værtspartens land, har i henhold til Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser.

Artikel 8

Sikkerhed

1. Værtsparten har det fulde ansvar for med sin egen kapacitet at sikre EUPOL Proximas mandskabs sikkerhed.

2. Med dette for øje træffer værtsparten alle de nødvendige foranstaltninger til EUPOL Proximas og EUPOL Proximas mandskabs beskyttelse og sikkerhed. Alle specifikke bestemmelser herom, som værtsparten forslår, skal godkendes af missionschefen inden de iværksættes. Værtsparten tillader og støtter uden vederlag aktiviteter i forbindelse med medicinsk evakuering af EUPOL Proximas mandskab. Om nødvendigt kan der indgås ordninger som de i artikel 17 omhandlede.

3. Inden for rammerne af missionen har EUPOL Proxima ret til at oprette en bevæbnet beskyttelsesenhed bestående af omkring 30 politifolk, som skal udgøre en hændelsesstyringskapacitet, der griber ind i ekstraordinære situationer for at sikre beskyttelse og eventuel evakuering af EUPOL Proximas mandskab og lokalt ansatte medarbejdere ved missionen samt EUMM- og OSCE-personel.

4. Den i stk. 3 omhandlede bevæbnede beskyttelsesenhed har ret til at benytte alle de midler, herunder våben, som er nødvendige for at udføre dens opgaver i overensstemmelse med specifikke regler, som EU fastlægger. Den skal ikke fungere som udøvende politimyndighed.

5. Værtsparten tillader hermed den bevæbnede beskyttelsesenhed at operere overalt på værtspartens område i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

6. Missionschefen og værtspartens relevante administrative myndigheder udarbejder nærmere tekniske ordninger i henhold til artikel 17 med henblik på at nå til enighed om de praktiske vilkår for den bevæbnede beskyttelsesenheds aktiviteter.

Artikel 9

Uniform og bevæbning

1. EUPOL Proximas mandskab bærer national uniform eller civil beklædning med tydelig EUPOL Proxima-identifikation.

2. EUPOL Proximas mandskab bærer uniform efter de regler, som missionschefen udstikker.

3. Medlemmerne af EUPOL Proxima-beskyttelsesenheden må bære våben og ammunition efter tjenstlig instruks.

Artikel 10

Samarbejde og adgang til oplysninger

1. Værtsparten samarbejder fuldt ud og yder fuld støtte til EUPOL Proxima og EUPOL Proximas mandskab.

2. På anmodning og når det er nødvendigt af hensyn til gennemførelsen af EUPOL Proxima, sikrer værtsparten

— at EUPOL Proximas mandskab får reel adgang til bygninger, faciliteter, områder og officielle køretøjer, der kontrolleres af værtsparten

— at EUPOL Proximas mandskab får reel adgang til dokumenter, materiale og oplysninger, som kontrolleres af værtsparten og er relevante for missionens mandat.

3. Missionschefen og værtsparten konsulterer regelmæssigt hinanden og træffer passende foranstaltninger til at sikre tætte og gensidige forbindelser på alle relevante niveauer. Værtsparten kan udpege en forbindelsesofficer til EUPOL Proxima.

Artikel 11

Værtspartens støtte samt indgåelse af kontrakter

1. Værtsparten bistår på anmodning EUPOL Proxima med at finde egnede bygninger.

2. Værtsparten stiller gratis egne bygninger til rådighed, hvis de er nødvendige og ledige.

3. Værtsparten bistår og støtter, så vidt dens midler og kapacitet rækker, forberedelsen, fastlæggelsen, gennemførelsen og opretholdelsen af EUPOL Proxima. Bistanden og støtten fra værtsparten til EUPOL Proxima ydes på samme betingelser som til værtspartens egne politistyrker.

4. EUPOL Proxima vil i videst muligt omfang bestræbe sig på at indgå kontrakter om tjenesteydelser, varer og lokal ansættelse med forbehold af de krav, som EUPOL Proxima må stille.

Artikel 12

**Dødsfald blandt medlemmerne af EUPOL Proximas mand-
skab**

1. Missionschefen har ret til at forestå og træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til hjemsendelse af medlemmer af EUPOL Proximas mandskab, der måtte afgå ved døden, herunder den pågældende persons personlige ejendele.

2. Der foretages ikke obduktion af afdøde medlemmer af EUPOL Proximas mandskab, medmindre udsenderstaten eller, hvis der er tale om internationale medarbejdere, medmindre det land, den pågældende person er statsborger i, har givet sit samtykke hertil, og obduktionen overværes af en repræsentant for EUPOL Proxima og/eller den pågældende internationale medarbejders stat.

Artikel 13

Kommunikation

1. EUPOL Proxima har ret til at installere og drive radio- sende- og modtageanlæg samt satellitsystemer, idet de benytter de dertil fastlagte frekvenser, med forbehold af arrangementerne i artikel 17.

2. EUPOL Proxima har ret til ubegrænset radio- (herunder satellitradio, bærbar eller håndholdt radio-), telefon-, telegraf-, fax- og anden kommunikation samt til at installere de nødvendige anlæg til opretholdelse af sådan kommunikation på og mellem EUPOL Proximas enheder, herunder trækning af luft- og jordkabler, til brug for missionen og i overensstemmelse med de på værtspartens område gældende regler.

Artikel 14

Erstatningskrav for død, personskade, tingsskade eller tab

1. Erstatningskrav som følge af aktiviteter i forbindelse med borgerlige uroligheder, beskyttelse af missionen eller dens personel, eller i forbindelse med operationel nødvendighed kan ikke give anledning til nogen godtgørelse fra medlemsstaterne eller andre stater, der deltager i EUPOL Proxima, eller fra EU-institutioner.

2. Alle andre civilretlige krav, herunder krav fra EUPOL Proximas lokalt ansatte, som EUPOL Proxima eller et medlem af EUPOL Proxima er part i, og som ikke hører ind under værtspartens jurisdiktion med henvisning til bestemmelserne i nærværende aftale, henvises via værtspartens myndigheder til missionschefen og behandles på grundlag af et særskilt arrangement i henhold til artikel 17, hvorefter der fastlægges procedurer for behandling og afgørelse af erstatningskrav. Erstatningskrav afgøres med den pågældende stats forudgående samtykke.

Artikel 15

Tvister

1. Alle spørgsmål, der opstår i forbindelse med anvendelsen af denne aftale, drøftes af en fælles koordinationsgruppe. Denne gruppe sammensættes af repræsentanter for EUPOL Proxima og værtspartens myndigheder.

2. I mangel af forudgående bilæggelse løses tvister om fortolkning eller anvendelse af denne aftale mellem værtspartens og EU's repræsentanter med diplomatiske midler.

Artikel 16

Andre bestemmelser

1. Når der i denne aftale henvises til privilegier, immuniteter og rettigheder for medlemmer af EUPOL Proximas mandskab, er værtspartens regering ansvarlig for, at de relevante lokale myndigheder implementerer og overholder sådanne privilegier, immuniteter og rettigheder.

2. Intet i denne aftale tilsigter eller kan anses for at fravige rettigheder, som en EU-medlemsstat eller enhver anden stat, der bidrager til EUPOL Proximas mandskab, har ifølge andre aftaler.

Artikel 17

Supplerende arrangementer

Missionschefen og værtspartens administrative myndigheder indgår aftaler om supplerende arrangementer, som er nødvendige for gennemførelsen af nærværende aftale.

Artikel 18

Ikrafttræden og ophævelse

1. Denne aftale træder i kraft, når parterne skriftligt har meddelt, at de interne krav til ikrafttrædelsen er opfyldt.

2. Denne aftale kan ændres efter fælles skriftlig aftale mellem parterne.

3. Aftalen forbliver i kraft, indtil EUPOL Proxima eller alt EUPOL Proximas mandskab er endeligt udrejt.

4. Denne aftale kan opsiges ved skriftlig underretning af den anden part. Opsigelsen får virkning 60 dage, efter at den anden part har modtaget meddelelsen om opsigelsen.

5. Ophævelsen eller opsigelsen af denne aftale berører ikke eventuelle rettigheder eller forpligtelser, der følger af gennemførelsen af denne aftale forud for ophævelsen eller opsigelsen.

A. Letter from the European Union

Skopje, 11 December 2003

The Government of the former Yugoslav Republic of Macedonia

Dear Sir,

I have the honour to propose that, if it is acceptable to your Government, this letter and your confirmation shall together take the place of signature of the Agreement between the European Union and the former Yugoslav Republic of Macedonia on the status and activities of the European Union Police Mission in the former Yugoslav Republic of Macedonia (EUPOL Proxima).

The text of the aforementioned Agreement, herewith annexed, has been approved by decision of the Council of the European Union on 11 December 2003.

This letter also constitutes the notification, on behalf of the European Union, in accordance with Article 18.1 of the Agreement.

Please accept, Sir, the assurance of my highest consideration.

For the European Union

Alexis BROUHNS

EU Special Representative

B. Letter from the Former Yugoslav Republic of Macedonia

Скопје, 11 декември 2003

Почитуван Господине,

Во името на Владата на Република Македонија имам чест да го потврдам приемот на Вашето писмо со денешна дата, кое се однесува на потпишувањето на Договорот помеѓу Република Македонија и Европската унија за статусот и активностите на Полициската мисија на Европската унија во Република Македонија (ЕУПОЛ "Проксима"), заедно со приложениот текст на Договорот.

Ја потврдувам согласноста на мојата Влада на текстот на Договорот и сметам дека оваа Размена на писма е еквивалент на потпишувањето.

Сепак, изјавувам дека Република Македонија не ја прифаќа деноминацијата употребена за мојата земја во погоре наведениот Договор, имајќи предвид дека уставното име на мојата земја е Република Македонија.

Примете ги Господине, изразите на моето највисоко почитување.

Игор Шундев

(courtesy translation)

Skopje, December 11, 2003

Dear Sir,

On behalf of the Government of the Republic of Macedonia I have the honor to acknowledge receipt of your letter of today's date regarding the signature of the Agreement between the Republic of Macedonia and the European Union on the status and activities of the European Union Police Mission in the Republic of Macedonia (EUPOL Proxima), together with the attached text of the Agreement.

I consider this Exchange of Letters as equivalent of signature.

However, I declare that the Republic of Macedonia does not accept the denomination used for my country in the abovementioned Agreement, having in mind that the constitutional name of my country is the Republic of Macedonia.

Please accept, Sir, the assurances of my highest consideration.

Igor DZUNDEV

C. Letter from the European Union

Skopje, 11 December 2003

Dear Sir,

I have the honour to acknowledge receipt of your letter of today's date.

The European Union notes that the Exchange of Letters between the European Union and the Former Yugoslav Republic of Macedonia, which takes the place of signature of the Agreement between the European Union and the former Yugoslav Republic of Macedonia on the status and activities of the European Union Police Mission in the former Yugoslav Republic of Macedonia (EUPOL Proxima), has been accomplished and that this cannot be interpreted as acceptance or recognition by the European Union in whatever form or content of a denomination other than the »former Yugoslav Republic of Macedonia«.

Please accept, Sir, the assurance of my highest consideration.

For the European Union

Alexis BROUHNS

EU Special Representative

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF

(Den Europæiske Unions Tidende L 176 af 15. juli 2003)

Side 70, artikel 25, stk. 2, litra a)

i stedet for: »a) tilslutning og adgang til nationale net, herunder transmissions- og distributionstariffer. Tarifferne eller metoderne skal være udformet således, at de nødvendige investeringer i nettene kan gennemføres på en sådan måde, at investeringerne sikrer nettenes levedygtighed«

læses: »a) tilslutning og adgang til nationale net, herunder transmissions- og distributionstariffer, og betingelser, vilkår og tariffer for adgang til LNG-faciliteter. Disse tariffer eller metoder skal muliggøre de investeringer i nettene og LNG-faciliteterne, der er nødvendige for at sikre nettenes og LNG-faciliteternes levedygtighed«
